

مَلْكُوتُهُ مَلْكُوتٌ هُوَ

PATROLOGIA SYRIACA

COMPLECTENS OPERA OMNIA

SS. PATRUM, DOCTORUM SCRIPTORUMQUE CATHOLICORUM

QUIBUS ACCEDUNT

ALIORUM ACATHOLICORUM AUCTORUM SCRIPTA QUAE AD RES ECCLESIASTICAS PERTINENT

QUOTQUOT SYRIACE SUPERSUNT

SECUNDUM CODICES PRAESERTIM LONDINENSES, PARISIENSES, VATICANOS

ACCURANTE R. GRAFFIN

PH. AC TH. DOCTORE, LINGuae SYRIACAE IN FACULTATE THEOLOGICA INSTITUTI CATHOLICI PARISIENSIS LECTORE

PARS PRIMA

AB INITIIS USQUE AD ANNUM 350

TOMUS PRIMUS

CETUS

TEXTUM SYRIACUM VOCALIA SIGNS INSTRUXIT, LATINE VERIT, NOTIS ILLUSTRAVIT

D. IOANNES PARISOT

PRESBYTER ET MONACHUS CONGREGATIONIS BENEDICTINORVM GALLARVM

PARISIIS

EDIDERUNT FIRMIN-DIDOT ET SOCI, VIA IACOB, 56

INSTITUTI FRANCICI TYPOGRAPHI

M DCCC XCIV

أَمْمَادُ وَحْتٌ مَفْعُلٌ

DEMONSTRATIO SEXTA

DE MONACHIS⁴

I. Idoneum profecto et dignum qui recipiatur profero sermonem : *Exsurgamus iam nunc de somno*², et corda nostra cum manibus nostris ad Deum in caelum extollamus, ut cum repente Dominus dominus aderit, nos vigilantes veniens reperiatur³. Observemus igitur horam Sponsi gloriosi, ut cum eo ad eius thalamum introeamus⁴. Oleum aptemus lampadibus nostris, ut in eius occursum cum gudio egrediamur⁵. Viaticum in mansione nostra ad arctam et angustam viam praeparemus⁶. Omnem foeditatem a nobis repellamus et abiiciamus, ut vestes nuptiales induamur⁷. Pecunia quam acceperimus lucrum faciamus, ut servi boni vocemur⁸. Fideles simus in oratione, ut locum habitationis timoris transgrediamur. Corda nostra emundemus ab iniquitate, ut Excelsum in gloria sua videamus. Simus misericordes sicuti est scriptum⁹, ut Deus nostri misere-

٥ مُكْتَبًا يَمْلَأُهُ أَمْكَنْتَ مَقْعِدًا
يَمْكُمْ حَمْدَةً لَهُمْ: بِسَلَامَتْنَاهُ فِي
فِيَّ حَمْلَتْ رَحْنَاهُ مَنْعِمَةً لَخَيْرَ
خَيْرَ اِبْرَهِيمَ حَمْلَاهُ كَعْدَنَا:
بِكَعْدَنَا فِي مُكْتَبَا نَلَاهُ مُكْتَبَا بِكَعْدَنَا
بِكَعْدَنَا بِأَنَّا تَعْسَى حَمْدَنَا. نَلَاهُ
مَكْبِيَهُ سَلَانَا مَحْمَدَنَا: بِتَحْفَلَا
تَحْفَلَا كَعْفَتَنَاهُ لَهَتَدْ خَفَنَا
لَلَّاقِدَبَرِيَهُ بِنَعَمَ حَلَّةَدَهُ حَسَبَنَا.
نَلَاهُ، رَهْبَرَا لَلَّاقَنَاهُ: لَلَّاهُنَا بِمَكْهَنَا
هَلَّكَرَا. مَنْعَكَ مَنْعَكَ مَنْعَكَ فَكَهُ
زَافَنَا: بِتَلَحَّهُ تَشَدَّلَا بِمَحْمَدَنَا.
تَلَلَّنَا حَفَّهُ مَكْحَنَاهُ: بِنَلَامَنَا
حَكَبَرَا قَعَنَاهُ. نَهَمَّا أَمْكَنْتَ حَرَكَفَنَا:
بِنَحَنَهُ أَلَاهُ بِخَسَهُ مَلَهُا. بِخَاهُ كَهَّ
فِي كَهَهَلَا: بِنَسَرَا كَهَمَّا حَلَّفَتَهُ.
نَهَمَّا مَنْسَهَنَا أَسَرَ بِهَلَانَهُ: بِنَسَرَ
حَكَسَهُ كَلَهَا. نَهَمَّا مَكْحَنَاهُ كَهَلَهَا:
تَلَامَنَا أَشَاهُ كَمَهَنَنَا. نَهَمَّا

$$AB = 4 \text{ A super } \ll [m] = 9 \text{ A } \ll [t] = 13 \text{ A } \ll [s] = 14 \text{ A } \ll [l] = 15 \text{ A } \ll [d]$$

¹ *filii foederis*. Vid. Praefat. § 20. — ² Rom. XIII, 11. — ³ Matth. XXIV, 42. — ⁴ Ib. XXV, 10. — ⁵ Ib. XXV, 4. — ⁶ Ib. VII, 14. — ⁷ Ib. XXII, 12. — ⁸ Ib. XXV, 21. — ⁹ Ib. V, 7. Luc. VI, 36.

tur. Sit pax inter nos, ut fratres Christi vocemur¹. Esuriamus iustitiam, ut de mensa regni eius satiemur². Sal efficiamur veritatis³, ne in escam serpentis cedamus. Semina nostra purgemos a spinis, ut fructum in centuplum preebeat⁴. Aedificium nostrum petrae superstruamus, ne ventis fluctibusque quatiantur⁵. Simus vasa honoris, ut nos Dominus ad utilitatem suam requirat⁶. Omnes facultates nostras venumdemus, et margaritam nobis comparemus, qua locupletemur⁷. Thesaurum nostrum collocemus in caelo⁸, ut cum migraverimus, [Deus] nobis aperiat, deliciisque fruamur. Visitemus Dominum in infirmis suis⁹, ut nos ad standum a dextris suis advocet¹⁰. Odio habeamus nosmetipsos¹¹, et Christum diligamus, sicut ipse dilexit nos ut pro nobis traderetur¹². Spiritum Christi honoremus, ut ab eo gratiam accipiamus. Alieni a mundo efficiamur, quemadmodum Christus ex eo non fuit¹³. Humiles simus ac patientes, ut det nobis terram vitac in hereditatem¹⁴; in eius servitio fideles, ut nos in tabernaculo sanctorum ministros constituant. Ipsius orationem cum puritate proferamus, ut ea ad Dominum maiestatis accedat. Passionis eius simus participes, ut vicissim

AB] — 8 A [مهما. — 12 B [وزن. — 13 A [كم. — 16 B [لهذه. — 23 B [هذا.

¹ Matth. v, 9. — ² Ib. v, 6. — ³ Ib. v, 13.
— ⁴ Luc. viii, 7, 8. — ⁵ Matth. vii, 27. — ⁶ II Tim. ii, 21. — ⁷ Matth. xiii, 46. — ⁸ Ib. vi, 20.

— ⁹ *Ib.* xxv, 36. — ¹⁰ *Ib.* xxv, 33. — ¹¹ *Ioh.* xii, 25. — ¹² *Ephes.* v, 2. — ¹³ *Ioh.* xvii, 14. — ¹⁴ *Matth.* v, 4.

in eius resurrectione vivamus. Adsumamus signum eius super corpora nostra, ut ab ira ventura liberemur; terribilis enim est dies ille quo superveniet, et quis eum poterit sustinere¹? Vehemens fervidaque est eius ira, et cunctos impios perdet. Galeam salutis capiti nostro imponamus², ne in praelio vulnerati occubamus. Accingamus lumbis nostris veritatem³, ne debiles in agone inveniamur. Surgentes Christum exsuscitemus⁴, ut procellas a nobis comprimatis. Scutum contra malignum arripiamus, preeparationem Evangelii Salvatoris nostri⁵. Potestatem a Domino accipiamus serpentes et scorpiones conculcandi⁶. Iram et omnem furorem et malitiam a nobis compeseamus. Convicia ne exeant de ore nostro, per quod Deum oramus. Maledici ne simus, ut maledictum legis effugiamus. Solertes operarii efficiamur, ut cum prioribus mercedem nostram requiramus; pondus diei perferamus, ut copiosiorem mercedem possimus reperire; nec simus operarii otiosi, nam ecce Dominus conduxit nos in vineam suam⁷. Tanquam palmites conseranmur in eius vinea, quae est vinea vera, simusque palmites boni⁸, ne de vinea evellamur. Si-

وَهُوَ مَسْمَعٌ لِلْأَنْجَوْنَ: وَهُوَ مَدْحُوبٌ لِلْكَوْنَةِ
أَنْجَوْنَ. يَصْمَعُ حَتَّىٰ هَلَّةً: أَنْجَوْنَ فَقْنَا:
إِلَّا تَحْكُمُ كَفْرُكُونَ: كَفْرُكُونَ تَسْرِيَةٌ
تَرْبَيْرَ كَفْنَا: إِلَّا تَعْلَقُ فَقْلَارَ
حَلَّيْنَا. يَعْلَمُ دَلْخَنَهُمْ كَمْفَنَنَا:
يَعْلَمُ خَنَّهُ مَدْتَعَهُلَّا. تَهَدَّ
هَدَّهُ لَهَمَّلَّا كَنْفَلَهُ لَمْفَلَهُ بَهَنْهَاهَ
بَهَنْهَاهَ. يَخْلَقُ فِي خَنَّهُ مَهْلَهَلَهُ:
يَبْرُئُ سَهْلَهُ لَهَمَّهَهُلَّا. يَتَسَبَّبُ مَنَّهُ
لَهَلَّا كَهَرَ كَهَهُ تَسْهَلَهُ لَهَمَّهَهُلَّا.
وَتَسْهَلَهُ لَأَنْقَمَ فِي فَهَهُهُ ؛ مَهْرَكَهُ
أَسْنَهُ كَهَهُ لَهَلَّا. لَأَنَّهَهُ كَهَهُلَّا:
يَنْلَقَزُ فِي كَهَهُهُ بَهَهُهَهُلَّا. نَهَهَا
فَعَلَلَ كَهَهُهُلَّا: يَنْلَكَ لَهَلَّا كَهَهُ
مَهْمَهَلَهُلَّا. يَعْقَمَهُ لَهَهُهُ بَهَهُهُلَّا:
يَنْلَحَلَ لَهَلَّا لَلَّهَلَّا. لَأَنَّهَهُ فَعَلَلَ
كَهَهُلَّا: بَهَهُهُ لَهَلَّا كَهَهُهُلَّا.
نَلَازَتْ أَسْرَهُهُهُلَّا كَهَهُهُلَّا
بَهَهُهُهُلَّا كَهَهُهُلَّا. نَهَهَا كَهَهُهُلَّا
لَهَلَّا: إِلَّا تَلَكَّفَهُ مَنَّهُهُ فِي كَهَهُهُلَّا.
نَهَهَا: تَسْلَهُهُلَّا: يَعْقَسُ مَسَّهُ
كَهَهُهُلَّا. نَهَهَا حَلْمَهُلَّا مَهْقَنَهُلَّا:
مَهْلَهُلَّا كَهَهُهُلَّا فِي مَهْلَهَهُلَّا.
أَخَاهُ لَأَنْفَهُهُ كَهَهُلَّا: يَنَهَهَا حَنَنَهُ
لَهَلَّا كَهَهُهُلَّا. كَهَهُهُلَّا لَأَنَّهَهُ كَهَهُلَّا:

¹ Joel, ii, 11. Mal. iii, 2. — ² Eph. vi, 17. — ³ Ib. vi, 14. — ⁴ Matth. viii, 25. — ⁵ Eph. vi, 16, 15. — ⁶ Luc. x, 19. — ⁷ Matth. xx, 1 seqq. — ⁸ Ioh. xv, 1, seqq.

فَلَا فِتْنَةُ أَسْبَابِيَّ يَعْلَمُ بِإِنَّهُ لَا يَعْلَمُ
كَمْ مِنْ مُبَهَّكَتَهُ هَمَّشَاهُ. تَسْبِيَّ
حَمَّشَاهُ حَفَّلَتْهُ: بِتَسْبِيَّ كَمْ هَمَّشَاهُ
هَفَّهَاهُمْ. بِهِ تَعْقِيْرُ ذَلِيلَاتِهِ مَسْتَدِّ
بِلَا تَنْتَهِيْ أَفْتَهُ كَمْ بَشَّارُ بَلَادَهُ
كَمْ حَمَّاهُ مَبْهَسِيَّهُ فَتَهُوا. نَهَّدَ
كَمْ زَمَّارُ حَلْعَاهُ فَلَامَهُ
بِأَوْهَلَتْهُ. تَعْقِيْرُ حَلَّاهُ بَعْصَاهُ:
بِنَاعِلَاسِ مَبْهَسِيَّهُ مَنْهَاهُ كَمْهُ. تَعَلَّا
أَسْفَالُ سَرَّفَاهَاتِهِ: بِنَهَّدَ حَمَّاهُ
بِمَهَادَاهُ كَمْهُ. تَحَذَّرُ حَدَّهَاهُ
بِزَمَّاهُهُ: بِيَقْتَلُ حَازَّاهُ لَاهَهُوا.
تَبَرَّا حَبَّلَتْهُ كَعْكَنَاهُ لَاهَهُ
تَلَاهُهُ: آلاَهُ بِمَعْنَاهُ لَمَلَاهُهُ مَلَاهُهُ.
تَعْهُدَهُ بِهِ حَلَّاهُ بِلَا بَيْكَهُ: بِعَصَيْنَاهُ
لَلَّاهُ؟ بِرَاهِيَّهُ كَمْهُ. لَاهَهُ تَكْتَسِيَّ
كَمَهُهُهُ: بِتَسْرِيَّهُ لَزَمَّاهُ بَهَاهُهُ.
تَسْرِيَّهُ قَبْرُ أَسْرَ تَعَزَّاهُ بِسَرَّاهُهُ
لَقَبَّاهُ كَمْ بِانَّاهُهُهُ. بَكَاهُ مَهَادَاهُ
حَفَّلَتْهُ قَلَّاهُ قَبَّاهُ لَاهُهُ مَهَادَاهُ.
لَاهَهُ جَبَّاهُهُ أَهَمَّاهُهُ: بِيَقْعَدَاهُ
كَمْ قَدَّهُ قَبَّاهُ لَاهُهُ. أَمَّا نَاهُ
بِمَبْهَسِيَّهُ حَمَّاهُهُ لَاهُهُ: بِعَصَيْنَاهُ
لَهَفَّتْهُ لَاهَهُهُ. تَرَاهُهُ حَفَّهُهُ
بِمَعْنَاهُ: بِيَقْعَدَهُ قَبَّاهُهُ حَفَّهُهُ

mus etiam suavis odor¹, ut fragrantia nostra ad circumstantes diffundatur. Simus in mundo pauperes, ut plurimos doctrina Domini locupletemus. Patrem neminem vocemus nobis super terram, ut simus filii Patris qui in caelis est². Quando nihil habuerimus, tunc omnia possidebimus; cum nemo noverit nos, tunc familiares habebimus plurimos. In spe nostra laetemur omni tempore, ut in nobis ipse gaudeat spes nostra et Salvator noster. Nosmetipsos iuste iudicemus et condemnemus, ne vultum deiiciamus ante iudices qui super thronos sedentes, tribus iudicabunt³. Arma sumamus ad certamen, praeparationem Evangelii⁴. Ad portam caeli pulsemus, ut coram nobis aperiat eam et introeamus⁵. Misericordiam obnixe efflagitemus, ut quantum nobis opus est consequamur. Ipsius regnum et iustitiam eius postulemus, ut accipiamus in terra incrementum⁶. Ea quae sursum sunt, caelestia, curemus et meditemur, quo evectus et sublimatus est Christus⁷, mundum, qui noster non est, relinquentes, ut ad locum ad quem invitati sumus perveniamus. Oculos nostros ad superna extollamus, ut splendorem qui apparebit

— 17 A *رسیل*. — 18 B *رسیل*. — 19 A add. *رسیل*. — 18 A om. *رسیل*. — 16 B *رسیل*. — 17 A
ad excelsa caelorum رسیل. — 18 A *رسیل*. — 19 A *رسیل*. — 22 A om. *رسیل*. —
23 B desinat *رسیل*.

¹ II Cor. ii, 15. — ² Math. XXIII, 9. — ³ Ib. xix, 28. — ⁴ Eph. vi, 16. — ⁵ Matth. viii, 7. — ⁶ Ib. vi, 33. — ⁷ Col. iii, 1, 2.

contemplemur. Alas nostras velut aquila sublevemus, ut [ibi] corpus ubi est videamus¹. Sacrificia regi paremus, fructus desiderabiles, ieunium et orationem. Custodiamus arrhabonem eius in integritate, ut universae domui thesauri sui nos praeferiat; qui enim in eius arrhabone fraudat non sinitur thesauri domum ingredi. Corpus Christi caute custodiamus, ut voce tubae corpora nostra resurgent. Attendamus ad vocem Sponsi, ut cum eo thalamum intremus. Munera convivio eius apparemus, et in eius occursum exeamus lactantes, induti veste sancta, ut primario loco inter electos accumbamus. Nam qui nuptiale vestimentum non induerit, in tenebras exterioreis eiicietur². Qui se a nuptiis excusaverit³, caenam non gustabit. Qui rura et mercatum amat, a civitate Sanctorum prohibebitur. Qui fructus in vinea sua non praebuerit, eradicabitur atque ad cruciatum mittetur. Qui pecuniam a Domino suo sumpsit, datori cum luero referat⁴. Qui cupit mercator fieri villam sibi cum thesauro qui in ea est emat⁵. Qui semen bonum suscepit⁶, terram suam spinis emundet. Qui pescator vult fieri, suum rete assidue iaciatur. Qui ad certamen est educatus, a saeculo se

قُتُلَ. بِرْمَا مُكْهَهْ بَسْلَلَا: بِنَفَّا
حَقْدَهْ كَبْنَلَا. تَكْلَهْ، حَمْنَلَا
كَسْلَهْهَهْ: مَنْعَهْهَهْ دَلَّهَهْهَهْ حَسْبَلَا.
تَلَهْ لَحَفَّا مَبْنَلَا: مَنْهَهْ
مَقْنَلَا حَنَّهْ بَشَلَا. مَهْ بَلَهْ لَخَهْ
لَحَفَّا بَمْعَهْهَهْ بَمْعَهْهَهْ كَهْ
كَنْعَهْهَهْ بَشَلَا. مَهْ بَشَلَا لَهَهْ
مَهْ مَعَهْهَهْ لَأَلَهْهَهْ كَهْ كَسْمَهْهَهْ
مَهْ بَشَرَهْهَهْ تَهَهْهَهْ مَالَهْهَهْ بَلَهْهَهْ
كَهْ مَهْ بَهَيْلَهْ بَمْبَتَلَهْ. مَهْ بَلَهْ
يَهَهْ فَاهَا حَهَهْ قَهَهْ لَهَهْ لَهَهْ
مَهَهْ لَهَهْ بَلَهْهَهْ. مَهْ بَشَلَا بَهَهْ لَهَهْ لَهَهْ
كَهْ مَهَهْلَهْهَهْ هَهَهَهْ بَهَهْهَهْ. مَهْ
بَهَهْهَهْ رَهَهْ لَهَهْ بَهَهْ أَهَهْهَهْ مَهْ
بَهَهْهَهْ. مَهْ بَشَلَا بَهَهْ لَهَهْ لَهَهْ
كَهْ كَهْ. مَهْ بَهَهْ لَهَهْ حَلَهَهْهَهْ
بَلَهَهْهَهْ تَهَهْهَهْ كَهْ كَهْ
بَهَهْهَهْ. مَهْ بَشَلَا بَهَهْ كَهْ كَهْ
كَهْ بَهَهْلَهْهَهْ: مَهَهْهَهْ مَهْ كَهْ
بَهَهْهَهْ. مَهْ بَهَهْ بَهَهْ بَهَهْ
مَهْ كَهْ إِنْهَهْ تَهَهْهَهْ كَهْ كَهْ. مَهْ بَهَهْ

A] — 24 A 100v. Ego cum Wright 100vo confici, secus aliqua clausula omissa est.

¹ Vid. Matth. xxiv, 28. — ² Matth. xxii, 13. — ³ Luc. xiv, 18. — ⁴ Matth. xxv, 16. — ⁵ Ib. xiii, 44. — ⁶ Ib. xiii, 7.

custodiat. Qui vult coronam reportare¹, tanquam victor in agone currat. Qui optat in stadium ad certandum descendere, contra adversarium suum eruditatur. Qui vult ad pugnam incurrere, arma sumat quibus luctetur, ea[que] constanter nitidet. Qui angelorum similitudinem suscipit, ab hominibus fiat alienus. Qui adsumit iugum sanctorum, negotiationem a se removeat. Qui animam suam vult possidere, mundi possessiones arceat a se. Qui domum amat quae in caelis est, in habitatione lutea et caduca ne laboret. Qui exspectat se in nubibus raptum iri, splendidos equitatus sibi ne comparet. Qui sponsi convivium praestolatur, convivia huius saeculi ne diligat. Qui caena instructa cupit delectari, ebrietatem a se repellat. Qui se convivio parat, ne se excuset, nec mercator fiat². Qui bonum semen recepit, malignum in se ne sinat zizania seminare³. Qui turrim incepit aedificare, omnes sumptus illius computet; debet enim qui aedificat perficere, ne viam transeuntibus sit irrigui⁴. Qui aedificium suum superstruit petrae, fundamenta eius penitus fodiat, ne procellis subruatur⁵. Qui tenebras vult effugere, ambulet dum lucem habet⁶. Qui hieme

A1

¹ I Cor. ix, 24. — ² Luc. xiv, 18, 19. — ³ Math. xiii, 24, 25. — ⁴ Luc. xiv, 29. — ⁵ Math. vii, 21, 25. — ⁶ Ioh. xii, 35.

fugere praemetuit¹, statim ab aestate se
expediat. Qui in requiem ingredi prae-
stolatur, viaticum in illud sabbatum
praeparet². Qui expetit a Domino suo
condonationem, debitori suo et ipse di-
mittat³. Qui centum denarios non exi-
git, ei myriadē talentorum Dominus
eius dimittet. Qui pecuniam Domini
sui super mensam [nummularii] collo-
cavit⁴, non vocabitur servus nequam.
Qui humilitatem diligit, heres erit in
terra vitae⁵. Qui pacem optat facere⁶,
e filiis Dei est. Qui Domini sui volunta-
tem novit, adimpleat eam, ut non va-
pulet multis⁷. Qui cor suum a dolo
emundat, *Regem in decore suo ridebunt
oculi eius*⁸. Qui Christi Spiritum accipit,
hominem suum interiorem exornet. Qui
templum Dei vocatus est, corpus suum
ab omni purget immundicie⁹. Qui Spi-
ritum Christi coarctat, ex angustiis ca-
put non exalabit¹⁰. Qui portat Corpus
Christi, corpus suum ab omni spurcitia
custodiat. Qui veterem hominem dimi-
sit, ad eius opera priora ne revertatur¹¹.
Qui novum hominem induit, animam
suam ab omni servet turpitudine. Qui
armaturam induit ex aquis¹², arma sua ne
proiiciat, ne forte superetur. Qui scutum
gestat adversus malignum, a telis quae-

أَنَّهُ حَقِيقَةً فَخَصَّ كُلَّهُ مُنْهَى. فَمَنْ يُؤْتَ
نَسْعَهُ مُنْهَى حَلَالُهُ لَا مُنْدَمَاتُ
حَبْرًا حَنْفَلًا. فَمَنْ يُؤْتَ مَعْنَفَلًا
هُوَ مُنْهَى حَلَالُهُ شَنْلًا. فَمَنْ يُؤْتَ
يَنْجَبُهُ مُنْهَى حَلَالُهُ حَتَّى يَكُلُّهُ. فَمَنْ
يَمْبَهُ زَحْفَهُ مُنْهَى يَنْجَبُهُ زَحْفَهُ بِالْأَ
نَدْكَهُ هَهْتَ. فَمَنْ يَمْبَهُ كَذَهُ
فَمَنْ تَحْلُلُ حَدَّلُهُ حَعْفَهُ نَتَرَهُ
حَمْنَمَهُ. فَمَنْ يَمْفَلَهُ مُنْهَى يَمْفَلَهُ
يَرْكَهُ كَنْ يَنْفَهُ كَهْمَلًا. فَمَنْ يَأْمَنَهُ
مَحْمَهُ يَكْلَهُ بَقَاهُ فَهَهُهُ فَمَنْ يَكْلُهُ
لَيْعَفَلًا. فَمَنْ يَمْدَهُ كَهْتَهُ يَمْعَنَهُ
فَمَنْ يَكْلُهُ لَا يَمْتَهُرُ أَفَهُ. فَمَنْ يَفْقَلَهُ
فَهَهُهُ يَمْعَنَهُ تَلَهُ فَهَهُهُ فَمَنْ يَكْلُهُ
لَيْعَفَلًا. فَمَنْ يَفْكَسُ كَهْتَ يَنْفَلَهُ
حَلَانَفَلَهُ لَهَهُ لَا يَنْهَفَرُ حَدَّهُتَهُلَهُ
قَبْمَتَلًا. فَمَنْ يَكْتَهُ حَدَّهُتَهُ سَبَلًا
تَلَهُ تَعْفَهُ فَمَنْ يَكْهُ زَهَلًا. فَمَنْ
يَلْخَهُ رَمَلًا فَمَنْ يَكْهُ لَا تَعْلَمُ رَمَلَهُ
بِالْأَنْلَاتَهُ كَهُهُ. فَمَنْ يَفْقَلَهُ حَدَّهُ
لَهَهُمَلًا حَتَّهُلَهُ تَعْفَهُ فَمَنْ يَزَلَّهُ
بِغَلَهُ كَهُهُ. فَمَنْ يَخْلَفَهُلَهُ كَهُ لَا زَهَلًا
كَهُهُ مُنْهَى. فَمَنْ يَأْنَلَ حَلَمَهُلَهُ يَمْنَهُ
حَمَتَهُلَهُ بَحَلَمَهُلَهُ لَا تَلَاهَهُهُ.
فَمَنْ يَمْدَهُلَهُلَهُ كَلْمَهُلَهُ يَمْنَهُ
حَلَائِنَهُلَهُلَهُ بَهَهَهُلَهُ لَا مَهَلَهُلَهُ.

AB] — 8 B Incipit **حَمْدَهُ**. — 11 A *animam suam* **حَمْدَهُ**. — 19 A **حَمْدَهُ**

¹ Math. xxiv, 20. — ² Heb. iv, 11. — ³ Math. xviii, 24 seqq. — ⁴ Ib. xxv, 27. — ⁵ Ib. v, 4. — ⁶ Ib. v, 9. — ⁷ Luc. xii, 47. — ⁸ Is. xxxix, 1.

17. — ⁹ I Cor. iii, 16, 17. — ¹⁰ Ps. cx (cix, 7).
 — ¹¹ Eph. iv, 22. — ¹² Ex aqua baptismi. Cf.
 Demonstr. viii, § 19, seqq.

مَنْ يَأْمُكُنْهُ لَهُ لَا مُنْهُ دَائِكُنْ
 لَهُ يَقْلَعْهُ مَعْنَهُ لَا تَحْلُ. مَنْ
 يَفْلَغْ لَا تَنْ إِنْعَلْ مَعْنَهُ
 لَهُ لَكْلُهُ لَا مَنْهُ دَائِكُنْ.
 أَرِيَمْ دَسَنْ لَكَهُ تَعْنَهُ.
 مَنْ يَأْنَهُ مَنْهُ لَا تَعْمَنْهُ
 يَبْكِرُ. مَنْ يَمْهَلْ كَمْدُهُ نَهْ
 كَهُ مَعْنَهُ حَمْلَهُ دَهُ. مَنْ يَنْهُ
 لَهُ لَهَلْخَلْ كَمْهُ دَهُ. مَنْ يَأْسَرْ
 حَلَّلَهُ لَهَلْهَلْ لَكَهُ.
 يَفْلَغْ لَهُ بَقْلَعْ لَهُ مَعْنَهُ
 كَهُ. مَنْ يَأْسَرْ كَهُلْ كَهُلْ كَهُ
 كَهُلْ بَشَنْ.

ille sibi immitit se custodiat. Qui taedio indulget, non sibi complacet in eo Dominus eius. Qui legi Domini sui studet, huius saeculi curis ne iactetur. Qui in lege Domini sui meditatur, arbori comparabitur super aquas plantatae¹. Qui confidentiam in Dominum suum reposuit, arbori iterum similis erit super flumen constitutae². Qui homini confidit, Ieremiae imprecations suscipiet³. Quem Sponsus invitavit, praeparet animam suam. Qui lucernam suam accendit, eam ne negligat, ne forte extinguitur. Qui clamorem opperitur⁴, oleum in suo vase tollat. Qui ianuam custodit, Dominum suum exspectet. Qui virginitatem diligit, Eliae similis fiat. Qui iugum portat sanctorum, sedeat et taceat⁵. Qui pacem amat, Dominum suum in spem vitae praestoletur.

أَمْكُنْ وَهُ مَنْ سَعْنَهُ حَلَّكَهُ:
 مَرْسَهُ وَهُ لَمْهَلْكَهُ حَلَّفَهُ:
 مَلْهَمَهُ لَسَلَّيْزَهُ مَتْرَسَهُ:
 حَلَّهَلْهَهُ بَلَّهَعَهُ. مَقْلَعَهُ مَنْهُ
 إِنْلَهَهُ: مَلْ مَعْنَهُ حَصَرْ حَمَدَهُ:
 بَعْنَهُ دَهُ. مَنْ يَأْنَهُ كَهُ بَعْنَهُ
 فَهُ كَهُ مَنْهُ: مَلْ مَهْلَهُ دَهُ بَلَّهُ:
 بَعْنَهُ دَهُ. تَهْنَهُ بَلَّهُ كَهُ بَهُ
 مَعْنَهُ: مَلْ مَعْلَكَهُ رَنَهُ
 حَفَرَهَهُ. كَلَهُ حَتَّى بَهْنَهُ لَأْ
 سَلَّيْهُ مَنْهُ: حَلَّلْ بَسْعَلْ كَهُ دَهُ

2. Solers enim est inimicus noster, amice; callidus ille est qui adversum nos luctatur; et adversum strenuos inelitosque viros se accingit, ut effeminentur. Debiles enim illius sunt, nec pugnat cum captivis qui praeda sunt eius. Qui habet alas ab eo evolat, neque ei appropinquabunt tela quae in eum immitit. Spirituales eum vident incurrentem, nihilque valent eius armis in corpora corum. Filiorum lucis nullus ab eo metuit, tenebrae enim a facie lucis fugantur; filii pariter [Dei]

AB] — 15 A add. ፩፻ [፪፻፻፻፻. — 21 B ፩፻. — Ib. A add. ፩፻ [፪፻፻፻.

¹ Ps. 1, 1, 3. — ² Ier. xvii, 7, 8. — ³ Ib. xvii, 5. — ⁴ Matth. xxv, 6. — ⁵ Thren. iii, 27, 28.

boni a malo nihil formidant, quia pedibus eorum dedit eum in con- culationem¹. Si illi per similitudi- nem tenebris comparantur, ecce isti sunt lux². Si serpentis instar ad- versus eos irreptat, ipsi sal effecti sunt³, de quo edere nequit. Si etiam illos aspidi comparamus, ecce isti similes sunt infantibus. Et si ado- ritur eos per cibi concupiscentiam, ieuiunio illum, ad Salvatoris exem- plum, superant. Si cum eis oculorum concupiscentia vult decertare, oculos ad excelsa caelorum attollunt. Si ille- cebris eos nititur vincere, auditum ei non praebent. Si autem palam eis tendit congregati, ecce arma induunt et consurgunt adversus eum. Et si per somnum in eos incursat, expurgiscun- tur, vigilant, psallunt et orant. Si facultatibus eos perlicit, ipsas pau- peribus erogant; si quaecunque res sua- vis eos lacescit, eam non gustant, amaram esse scientes. Et si eos Hevae libidine inflamat, soli habitant, non autem cum filiabus Hevae.

3. Per Hevam enim ad Adam introi-
vit, et Adam imperitia sua deceptus
est. Ad Ioseph etiam accessit per uxo-

فَيْ مِنْ لَهُمْ أَكْبَرُ
إِلَئِنْ فِي حَمْلَةٍ حَمْلَةٌ إِلَيْهِ مَوْجَهٌ
لَشَّمْلَةٌ. كَمْ حَمْلَةٌ حَمْلَةٌ كَمْ حَمْلَةٌ
سَعْيَهُ: كَمْ حَمْلَةٌ حَمْلَةٌ فَيْ بَهَمْلَةٌ
بَهَمْلَةٌ حَكْمَهُ أَمْرُ سَهْلَةٌ: كَمْ حَمْلَةٌ
فَهُ، حَمْلَةٌ بَلْ مَحْفَصٌ حَمْلَةٌ
حَمْلَةٌ. هُلْ تَلَبِّيَ حَمْلَةٌ كَمْ حَمْلَةٌ
أَهْفَصٌ: كَمْ حَمْلَةٌ فَهُ، كَمْ حَمْلَةٌ
لَهَمْلَةٌ. هُلْ تَهَمْلَةٌ حَكْمَهُ حَسْلَةٌ
حَدَّلَةٌ: رُقْبَى كَمْ حَدَّلَةٌ كَمْ حَمْلَةٌ
فَهَمْلَةٌ. هُلْ حَسْلَةٌ حَتَّلَةٌ زَحْلَةٌ بَلَاقْلَهُ
حَمْلَهُ: فَعْلَهُ حَكْمَهُ حَهَمَهُ
بَعْقَلَهُ: هُلْ حَعْلَةٌ لَزَحْلَةٌ بَرْقَلَهُ أَنْهُ: لَأْ
حَمْمَلَهُ كَمْ فَهُ بَعْقَلَهُ حَمْعَلَهُ. هُلْ
بَلَحْلَانَهُ زَحْلَهُ بَلَاقْلَهُ حَمْلَهُ: هُلْ
أَنْلَا حَدَّلَهُ مَفْعَلَهُ حَعْلَهُ دَلَهُ. هُلْ
هَهُ بَحْفَلَهُ زَحْلَهُ بَنْهَلَهُ حَكْمَهُ:
خَدَلَلَهُنَّهُ مَفْعَلَهُ هَرْمَلَهُ وَمَزَلَهُ.
هُلْ حَفَنَلَهُ سَلَلَهُ أَنْهُ: نَهَلَهُ كَهُ
فَهُ حَمْقَلَهُ خَلَلَهُ كَلَلَهُ حَكْمَهُ
حَكْمَهُ: لَأْ لَمْعَلَهُ كَهُ بَلَهُ بَهَلَهُ بَهَلَهُ
هُلْ حَنَلَهُ بَسَلَهُ لَكَلَهُ أَنْهُ:
حَمَلَهُ كَهُ فَهُ حَكْسَلَهُ كَلَسَلَهُ هُلْ
كَلَهُ حَلَهُ سَهَلَهُ

٢٥ حَبَّتْ حَلَّهُمْ حَلَّاً أَبْرَأْتْ حَبَّ
سَهْلَ: هَذِهِ حَقْدَهُمْ مَنْ
لَعْنَتْ حَلَّاً تَعْفَفَ حَبَّ أَبْلَأْ مُكْبَرْ:

AB) — 1 A ~~sub pedibus~~. — 3 A *sub pedibus eorum* ~~sub pedibus~~ 3 mm. — 13 A ~~lata~~, [15]^μ. — 27 B om. ~~vol.~~

¹ Gen. iii, 15. — ² Matth. v, 14. — ³ Ib. v, 13. Cf. Demonstr. II, § 16.

مَنْهُفْ أَعْلَاهُ كَحْكَلَهْ: مَلْ رَخَا
؛ مَنْهُرْ كَهْ مَعْصَلَهْ. حَبَّ أَيْلَاهْ
أَمْنَهْ حَمَرْ مَصْعَفْ حِبَّهْ بَعْدَهْ
كَرْكَلَهْ. حَمَّهْ يَوْهَا كَحَّهْ بَلْهَهْ
أَشْهَهْ: مَحَّهْ أَيْلَاهْ أَحْمَهْ هِبَّهْ
مَهَّهْهْ. كَهَّهْ يَوْهَا كَهْ أَهَّهْ كَهْ
إِهَّهْ: مَهَّهْ كَهْ مَهَّهْ شَهْهْ لَهْ
حَمَّهْهْ. أَهَّهْ: مَهَّهْ بَعْهَهْ كَهْ
هَّهْ مَهَّهْ: هَّهْ كَهْ كَهْهْ مَهَّهْ
هَّهْهْ. هَّهْ كَهْ مُهَّهْهْ حَمَّهْهْ
10 كَهْهْ: كَهْ كَهْ كَهْهْ حَمَّهْهْ
كَهْهْ: كَهْ كَهْ كَهْهْ كَهْهْ
أَيْلَاهْ كَهْهْ. رَهْ بَهْ كَهْهْ
أَعْلَاهَهْهْ: مَهْ كَهْ كَهْهْ كَهْ
أَعْلَاهَهْهْ: كَهْ كَهْ كَهْهْ
15 مَهْهْ: تَهْهَهْ تَهْهَهْ: هَّهْهْ
كَهْهْهْ: مَهَّهْ كَهْهْ كَهْهْ
سَهْ كَهْهْ كَهْهْ: كَهْهْ كَهْهْ
مَهْ كَهْهْ كَهْهْ: كَهْهْ كَهْهْ
كَهْهْهْهْهْ: كَهْهْ كَهْهْ كَهْهْ
20 كَهْهْهْهْ: كَهْهْ كَهْهْ كَهْهْ
25 كَهْهْهْهْهْ: كَهْهْ كَهْهْ كَهْهْ
كَهْهْهْهْهْ: كَهْهْ كَهْهْ كَهْهْ
لَهْهْ كَهْهْهْ: كَهْهْ كَهْهْ كَهْهْ
لَهْهْ كَهْهْهْ: كَهْهْ كَهْهْ كَهْهْ
لَهْهْ كَهْهْهْ: كَهْهْ كَهْهْ كَهْهْ

rem domini eius; Ioseph autem versutiam eius perspexit, noluitque ei aurem erigere. Per mulierem etiam Samsonem impugnavit, donec nazareatum eius abstulit. Omnia fratrum suorum Ruben erat primogenitus, et per uxorem patris iniecit [inimicus] ei labem. Et Aaron, pontifex magnus erat in Israel, et propter Mariam sororem suam Moysi invidit. Ipse Moyses, missus ut populum ex Aegypto educeret, secum duxit scelerum hortaticem, occurritque Dominus Moysi, volens eum occidere, donec dimisit uxorem suam in Madiān. Victoriam in omnibus praeliis suis obtinuit David, sed per filiam Hēvāe inventa est in eo macula. Decorus erat Hāmnon et speciosus aspectu, et irretivit eum [inimicus] concupiscentia sororis suae, et Absalom interfecit eum propter stuprum Thamar. Magnificatus est Salomon super omnes reges terrae, et uxores eius, cum senuisset, avertierunt cor eius. Per Izabelem, filiam Ethbaalis, iniquitas Achab multiplicata est, et inquinatus est valde. Iob etiam in liberis ac facultatibus eius tentavit; cumque in eum praevalere non posset, progressus est arma ferens adversus eum; et advenit, secum adducens filiam Hēvāe, quae Adam deiece-

AB] — 2 A ~~وَيَوْمَ~~. — Ib. A ~~وَيَوْمَ~~. — 11 A ~~وَيَوْمَ~~. — 13 A add. ~~وَيَوْمَ~~. — 17 A ~~وَيَوْمَ~~. —
20 A ~~وَيَوْمَ~~. — 26 A ~~وَيَوْمَ~~.

rat, ac per os eius dixit ad Iob virum iustum : *Conviciare Deo*¹. Ipse autem consilium eius repulit. Rex Asa pariter vicit maledictum, vitae [exsortem], cum ope matris eius eum aggredi vellet. Novit autem Asa eius astutiam, et matrem suam a dignitate sua amovit, et idolum eius confregit ac prostravit. Maximus omnium prophetarum erat Iohannes : ipsum tamen occidit Herodes propter saltationem filiae Hevae. Et Aman dives erat et tertius a rege; eique suasit uxor ut Iudeos perderet. Zamri princeps erat tribus Simeon; et Cozbi, filia principum Madian, eum corrupti, ac propter mulierem unam ceciderunt ex Israel viginti et quatuor millia uno die.

4. Propterea, fratres mei, si quis voto ligatus, aut continentiam professus, solitariam vitam amplectus fuerit, mulieremque velit, voto et ipsam obstrictam, secum habitare, illi utique magis expediret uxorem palam ducere, ne libidine illiciatur. Similiter et mulieri consultius esset, nisi a solitario discedat, publice nubere. Mulierem igitur cum muliere vivere decet, virum cum viro habitare convenit. Maritus etiam qui in continencia statuit permanere, coniugem suam secum ne habeat commorantem, ne forte ad statum priorem revertatur, et

مَلْكُتُهُ . هَوْ أَهْلَ مَلْكُتٍ رَّفِيعٍ
لَّكُنْهُ سَلَّمَ قَبْرِ أَهْلِهِ رَحْلًا بَلْكَهُ
بَلْكَهُ : أَهْلًا فِي مَنْبُدِهِ كَلْكَهُ
أَهْلِهِ لَأَهْلِهِ مَنْ بَلْكَهُ وَقَهُ
بَلْكَهُ مَهْلَكًا . كَمْ بَلْكَهُ مَهْلَكًا فَلَكَهُ
بَلْكَهُ : مَلْكَهُ بَلْكَهُ كَهْلَكَهُ بَلْكَهُ سَهْلَهُ .
بَلْكَهُ بَلْكَهُ لَكَنْكَهُ بَلْكَهُ :
كَلْكَهُ أَهْلَهُ إِيلَهُ بَنْكَهُ كَلْكَهُ
إِلَهُ بَلْكَهُ بَلْكَهُ زَهْلَهُ بَلْكَهُ :
مَلْكَهُ سَهْلَهُ إِيلَهُ شَهْلَهُ بَلْكَهُ
شَهْلَهُ هَاهَلَهُ لَهَاهَلَهُ بَلْكَهُ

مَلْكَهُ بَلْكَهُ أَهْلَهُ بَلْكَهُ كَهْلَهُ
مَهْلَكًا أَهْلَهُ بَلْكَهُ سَهْلَهُ
مَهْلَكًا : إِيلَهُ كَبَنَا مَهْلَكًا : أَهْلَهُ
لَهَاهَهُ كَهْلَهُ : بَلْكَهُ فَسَهْلَهُ كَهْلَهُ : إِيلَهُ
لَهَاهَهُ كَهْلَهُ مَلْكَهُ تَعَلَّهُ كَهْلَهُ .
هَوْ إِيلَهُ لَهَاهَهُ بَلْكَهُ مَلْكَهُ بَلْكَهُ
سَهْلَهُ كَهْلَهُ أَهْلَهُ بَلْكَهُ كَهْلَهُ
كَهْلَهُ بَلْكَهُ . إِيلَهُ كَهْلَهُ إِيلَهُ سَهْلَهُ
كَهْلَهُ كَهْلَهُ : مَهْلَكًا كَهْلَهُ كَهْلَهُ
زَهْلَهُ كَهْلَهُ لَهَاهَهُ كَهْلَهُ . هَوْ كَهْلَهُ أَهْلَهُ
بَلْكَهُ كَهْلَهُ لَهَاهَهُ بَلْكَهُ كَهْلَهُ

AB] — 9 A بَلْكَهُ . — 16 A بَلْكَهُ . — 19 A بَلْكَهُ . — 20 A بَلْكَهُ . — 21 A بَلْكَهُ [بَلْكَهُ . — 23 A بَلْكَهُ [بَلْكَهُ . — 24 A بَلْكَهُ [بَلْكَهُ .

كَتْنِهِ فَبِكُنْهَا مَلَسَنَتْ كَهْ بَنْهَا.
 كَنْهَنَهْ بَنْهَا مَكْلَكْنَهْ نَلَهْ مَزْنَهْ مَقْنَهْ
 بَكْنَهْ إِنَهْ كَنْعَنَهْ أَفَ كَحْمَهْ
 كَنْكَنَهْ سَنْبَنَهْ: بَنْهَنَهْ لَأَنْكَنَهْ:
 كَحْلَهْدَنَهْ بَلْجَنَهْ لَأَنْهَنَهْ: هَانْهَنَهْ
 بَنْكَنَهْ كَبَنْعَنَهْ قَلَهْ مَزْنَهْ مَنَهْ
 أَفَ كَلَكَنْنَهْ نَهَهْ كَنْغَنَهْ كَدَسَهْ بَيْهْ
 نَهَهْ: هَنْهَنَهْ نَلَهْ كَهْ كَمَدَهْ أَسَرَ
 كَلَهْدَنَهْ كَهْ كَهْ بَنْهَنَهْ بَنْهَنَهْ: بَنْهَنَهْ كَهْ
 بَنْعَنَهْ لَهَنْهَنَهْ كَهْ كَلَكَنْنَهْ مَنَهْ
 كَلَسَهْ بَيْهْ مَنْلَهْ: بَنْهَنَهْ بَنْهَنَهْ
 كَهْ كَهْ بَيْهْ لَهَنْهَنَهْ. كَنْهَنَهْ نَلَهْ نَلَهْ
 كَنْكَنَهْ كَهْ بَنْهَنَهْ لَهَنْهَنَهْ: بَنْهَنَهْ
 بَنْهَنَهْ لَهَنْهَنَهْ

بَنْهَنَهْ بَنْهَنَهْ: بَنْهَنَهْ بَنْهَنَهْ بَنْهَنَهْ
 بَنْهَنَهْ بَنْهَنَهْ: بَنْهَنَهْ بَنْهَنَهْ بَنْهَنَهْ

adulter existimetur. Conveniens ergo aequumque ac decorum est consilium, quod do mihi metipsi et vobis, dilectissimi monachi, qui uxores non accipitis, vobis etiam, virgines, quae viris non tradimini, et omnibus qui castitatem diligunt; iustum, conveniens et decorum est unumquemque, etiam si aegre patiatur, solitarium permanere. Eo namque modo illum decet habitare, de quo apud Ieremiam prophetam scriptum est: *Beatus vir qui portaverit iugum tuum in adolescentia sua, et sedebit solitarius et tacebit, quia iugum tuum in se suscepserit*¹. Ita namque convenit ei, carissime, qui iugum Christi suscepit, illud in puritate servare.

5. Hoc enim, carissime, de Moyse scriptum est, ipsum scilicet, postquam se ei Sanctissimus revelavit, continentiam amplexum esse, et ex quo sanctificatus est, uxorem eius ei non ministrasse; sed, sicuti est scriptum, *Iosue filius Nun minister fuit Moysi a pueritia sua*². De eodem Iosue etiam scriptum est: *De tabernaculo non recedebat*³. Porro in tabernaculo foederis mulier non ministriabat; non enim lex mulieres sinebat tabernaculum foederis introire, sed cum ad orandum veniebant, ad portam tabernaculi foederis orabant et recedebant. Sacerdotibus etiam praescribebat ut

AB] — 1 A om. بعدما. — 2 12 A أيام. — 14 A هو.

¹ Thren. III, 27, 20. — ² Ex. xxxiii, 11. — ³ Ib. xxxiii, 11.

tempore ministerii sui in continentia manerent, neque uxores suas cognoscerent. De Elia scriptum est eum modo in monte Carmelo consedisse, modo in torrente Carith, et famulum suum ei ministrasse. Eo quod in caelo cor eius manebat, aves caeli afferebant ei cibum; quia angelorum caeli gerebat similitudinem, ipsi angeli panem et aquam ei praebuerunt, cum a Iezabelis conspectu fugeret; et quia totam cogitationem suam in caelo posuerat, ad caelum in igneo curru raptus est, ibique facta est habitatio eius in sempiternum. Eliseus quoque magistri sui tenuit vestigia, et cum in Sunamitidis caenaculo commoraretur, a discipulo ei ministrabatur. Ita enim locuta est illa Sunamitis: *Propheta Dei sanctus est, et ecce iugiter ad nos devertitur. Itaque sanctitati eius convenit ut ei paremus caenaculum, et ministerium [necessarium] in eo¹.* Nihil autem aliud fuit in Elisaei caenaculo ministerium, praeter lectulum et mensam sedileque et candelabrum. Quid vero de Iohanne dicemus, qui, etsi inter homines habebat, virginitatem inclite custodivit, atque Eliae spiritum accepit? Sed et beatus Apostolus de seipso ac de Barnaba dixit: *Numquid non habemus potestatem AB] — 19 A ፳፻. — 23 A ፳፻. — 24 A ፳፻፻፻ [፳፻፻፻. — 27 A ፳፻፻.*

¹ II (IV) Reg. iv, 9, 10.

نَبِيٌّ مُلْ تَسْعِدُهْ نَقْتَهُهْ . ۰۹۷ ۷۸
 أَكْنَارْ مَكْنَارْ حَلَّاتْ حَكْمَهْ : بَحْرَهْ
 حَلَّهُهْ بَحْرَهْ مَلَّاتْ ۰۹۸ ۷۹ حَسْلَهْ
 بَحْتَهْ : مَنْهَهْ لَهَمْتَهْ مَعْلَاهْ ۰۹۹ ۸۰
 ۵ مَكْنَهْ بَحْتَهْ كَعْنَهْ فَهَسْلَهْ
 بَعْنَهْ لَهَهْ لَهَهْ بَعْنَهْ كَهْ :
 ۱۰ بَعْنَهْ حَكْمَهْ بَعْنَهْ بَعْنَهْ
 بَعْنَهْ بَعْنَهْ حَتَّهْ كَسْفَهْ مَكْنَهْ
 ۱۵ أَلَّهَهْ كَهْ كَهْ كَهْ كَهْ مَهْمَهْ اَمْرَهْ
 بَعْنَهْ ۰۹۰ ۸۱ بَهْصَهْ فَكْهْ كَهْنَهْ
 كَعْنَهْ كَعْنَهْ حَدْقَهْ دَهْ
 بَعْنَهْ ۰۹۱ ۸۲ كَلْمَهْ لَهَهْ بَعْنَهْ
 بَعْنَهْ كَلْمَهْ لَهَهْ بَعْنَهْ
 ۲۰ كَلْمَهْ لَهَهْ بَعْنَهْ كَلْمَهْ بَعْنَهْ
 بَعْنَهْ كَلْمَهْ بَعْنَهْ كَلْمَهْ بَعْنَهْ
 بَعْنَهْ كَلْمَهْ بَعْنَهْ كَلْمَهْ بَعْنَهْ
 ۲۵ كَلْمَهْ بَعْنَهْ كَلْمَهْ بَعْنَهْ كَلْمَهْ بَعْنَهْ
 ۳۰ كَلْمَهْ بَعْنَهْ كَلْمَهْ بَعْنَهْ كَلْمَهْ بَعْنَهْ
 ۳۵ كَلْمَهْ بَعْنَهْ كَلْمَهْ بَعْنَهْ كَلْمَهْ بَعْنَهْ
 ۴۰ كَلْمَهْ بَعْنَهْ كَلْمَهْ بَعْنَهْ كَلْمَهْ بَعْنَهْ
 ۴۵ كَلْمَهْ بَعْنَهْ كَلْمَهْ بَعْنَهْ كَلْمَهْ بَعْنَهْ
 ۵۰ كَلْمَهْ بَعْنَهْ كَلْمَهْ بَعْنَهْ كَلْمَهْ بَعْنَهْ
 ۵۵ كَلْمَهْ بَعْنَهْ كَلْمَهْ بَعْنَهْ كَلْمَهْ بَعْنَهْ
 ۶۰ كَلْمَهْ بَعْنَهْ كَلْمَهْ بَعْنَهْ كَلْمَهْ بَعْنَهْ
 ۶۵ كَلْمَهْ بَعْنَهْ كَلْمَهْ بَعْنَهْ كَلْمَهْ بَعْنَهْ
 ۷۰ كَلْمَهْ بَعْنَهْ كَلْمَهْ بَعْنَهْ كَلْمَهْ بَعْنَهْ
 ۷۵ كَلْمَهْ بَعْنَهْ كَلْمَهْ بَعْنَهْ كَلْمَهْ بَعْنَهْ
 ۸۰ كَلْمَهْ بَعْنَهْ كَلْمَهْ بَعْنَهْ كَلْمَهْ بَعْنَهْ
 ۸۵ كَلْمَهْ بَعْنَهْ كَلْمَهْ بَعْنَهْ كَلْمَهْ بَعْنَهْ
 ۹۰ كَلْمَهْ بَعْنَهْ كَلْمَهْ بَعْنَهْ كَلْمَهْ بَعْنَهْ
 ۹۵ كَلْمَهْ بَعْنَهْ كَلْمَهْ بَعْنَهْ كَلْمَهْ بَعْنَهْ
 ۱۰۰ كَلْمَهْ بَعْنَهْ كَلْمَهْ بَعْنَهْ كَلْمَهْ بَعْنَهْ

مَلْكُهُمْ لِمَنْ يُرِيدُهُمْ إِنَّمَا يُنَزَّلُ مِنْ رَبِّهِ مِنْ حِكْمَةٍ لِّئِنْ يَعْلَمُ أَنَّ الْأَوْفَى
أَنَّهُمْ أَنْتُمْ أَنْتُمْ تَرَوُونَ

manducandi et bibendi, et mulieres nobiscum circumducendi? verum non utique decet nec iustum est¹.

6. Ex his, fratres, novimus et vide-
mus a principio per mulierem inimico
datum esse ad homines introitum, quem
ad finem usque per eam servabit, ipsa
enim est telum satanae; athletas per
eam adoritur, per eam ille constanter
canit, nam ei facta est a primo die ci-
thara. Propter eam maledictio legis con-
stituta est; propter eam mortis est facta
promissio², in doloribus enim filios par-
turit et tradit morti; propter eam maledicta
est terra, ut spinas et tribulos
efferat. Nunc vero, per beatae Mariae
prolis adventum, eradicatae sunt spi-
nae, sudor abstersus, ficus exsecrata³;
pulvis effectus est sal⁴, maledictio cruci
affixa, et muero gladii amotus ab arbore
vitae, quae in escam data est creden-
tibus; beatis⁵, et virginibus, et castis
paradisus promissus est, fructusque
arboris vitae fidelibus et virginibus in
escam oblati; iis qui Dei voluntatem
operati sunt reclusa est porta, viaque
calcata; fons et mana, praestans sitien-
tibus potum; mensa instructa est, et

¹ 1 Cor. ix, 4, 5. Ullimum incisum Apostolo videtur Aphraates ascribere, quod iam significavit anchor armeniacae versionis : *աղ ոչ սրբածն է, առէ, ի ոչ քայլ է Non vero dignum est, ait, nec conseriens* (Antonelli, p. 210). — ² Legendum forsitan

Lane, Aliter aulem armeniacus texlus : *bqk. smm*

¶ *Lxx.* Alter autem armeniacus textus : **Եղի մասն մահու** *Datus est morti introitus* (Antonelli, p. 210),

⁴ Ib. v. 13; Marc. ix. 49. — ⁵ ιαχεῖτε ut apud Graecos ιακώσις, monachos designat. Vid. Praef. § 20.

caena ornata; taurus pinguis occisus est, calix salutaris temperatus, appara-
tae epulæ, Sponsusque accessit ut re-
cumberet; apostoli invitaverunt, et plu-
rimi sunt vocati. Praeparate vos, electi.
Lux iucunda et splendida exorta est,
vestes appositæ sunt non manufactæ.
Clamor appropinquat, sepulcræ aperiun-
tur, et quæ in eis reposita sunt reve-
lantur. Surgunt mortui, et viventes in
Regis occursum evolant. Convivium ex-
structum est, cornu incitat, exstimu-
lantque tubæ; Angeli cæli festinant,
thronus Iudici collocatur. Qui laboravit
laetatur; qui eccecidit formidat; qui male
egit ad iudicem non accedit. Filii dexteræ
exsultant, qui autem a sinistris
sunt flent atque ululant. Illi in luce
splendent, hi in tenebris ingemiscunt,
et lingua habent uidas. Gratia pertran-
siit, et regnat iustitia; paenitentia ibi
non invenitur. Hiems adest, abiit aestas.
Sabbatum quietis advenit, recessit
labor. Nox aufugit, lux dominatur.
Mortis stimulus contractus est, absor-
tusque a vita¹. Qui in infernum rever-
tuntur², plorant atque infrendunt denti-
bus; qui vero ad regnum pergunt,
exsultant, et laetantur, et tripudiant, et
laudibus erumpunt. Illis enim qui uxores

وَمَحْمَدًا إِذَا هَمْعَفَا حَيْنَقٌ: قَلَّا إِذَا
إِذَا مَخْعَلَهُمْلَا مَلَّمَلَ: لَهُمْلَا بَفْلَهُمْلَا
مَلَّهُمْلَا فُلَهُ بَعْهَدْهُمْلَا مَرْبَى حَمَّهُمْلَا
مَلَّهُمْلَا هَسَلَهُمْلَا مَنَّهُمْلَا لَهَمَّهُمْلَا
مَلَّهُمْلَا رَمَّهُمْلَا مَهَّهُمْلَا لَهَهُمْلَا
لَهُمْلَا أَيْلَهُمْلَا كَلَّهُمْلَا تَعْفَعَهُمْلَا: نَهَّهُمْلَا
رَمَّهُمْلَا مَعْفَعَهُمْلَا: مَلَّهُمْلَا لَأَلَّهُمْلَا
حَلَّهُمْلَا مَلَّهُمْلَا: مَهَّهُمْلَا مَنَّهُمْلَا
مَلَّهُمْلَا مَلَّهُمْلَا: مَهَّهُمْلَا مَهَّهُمْلَا
مَهَّهُمْلَا مَهَّهُمْلَا فَنَسَهُمْلَا لَاهَهُمْلَا
مَهَّهُمْلَا: مَهَّهُمْلَا إِذَا: فَهُمْلَا مَلَّهُمْلَا
مَعْفَعَهُمْلَا مَهَّهُمْلَا: مَهَّهُمْلَا مَعْفَعَهُمْلَا
أَهَّهُمْلَا: مَهَّهُمْلَا كَبَّهُمْلَا إِذَا: بَحَّهُمْلَا
سَبَّهُمْلَا بَعْفَلَهُمْلَا: هَأَهُمْلَا كَبَّهُمْلَا لَأَلَّهُمْلَا
فَهُمْلَا قَتَّهُمْلَا كَبَّهُمْلَا كَبَّهُمْلَا
وَجَتَّهُمْلَا مَلَّهُمْلَا سَبَّهُمْلَا بَحَّهُمْلَا
تَنَاهَفَهُمْلَا. لَمَحَّهُمْلَا كَلَّهُمْلَا مَفَالِهُمْلَا
مَهَّهُمْلَا: إِنْحَمَّهُمْلَا كَلَّهُمْلَا حَمَّهُمْلَا لَأَلَّهُمْلَا
هَلَّهُمْلَا مَهَّهُمْلَا مَقْلَهُمْلَا حَمَّهُمْلَا: قَلَّهُمْلَا³
بَنَسَهُمْلَا إِنْتَهُمْلَا: كَحَلَهُمْلَا عَلَهُمْلَا: كَلَّهُمْلَا كَلَّهُمْلَا
كَلَّهُمْلَا: كَلَّهُمْلَا مَهَّهُمْلَا: كَلَّهُمْلَا مَهَّهُمْلَا
مَهَّهُمْلَا كَلَّهُمْلَا مَهَّهُمْلَا: كَلَّهُمْلَا مَهَّهُمْلَا
كَلَّهُمْلَا كَلَّهُمْلَا سَبَّهُمْلَا بَعْرَهُمْلَا كَلَّهُمْلَا
مَهَّهُمْلَا: أَكْسَهُمْلَا حَمَّهُمْلَا بَلَّهُمْلَا لَهَهُمْلَا

AB] — 1 A 15050. — 7 A add. 26 مَعْفَعَهُمْلَا. — Ib. بَهَقَهُمْلَا. — 11 A 15050. — 12 A 15050. —
14 B om. بَسَّهُمْلَا. — Ib. B بَسَّهُمْلَا [بَسَّهُمْلَا]. — 21 A 15050. — 23 بَسَّهُمْلَا [بَسَّهُمْلَا].

¹ I Cor. xv, 54, 55. — ² Ps. ix, 18.

تَقَلْ: مَنْ حَتَّى مَهْنَدْ مَهْنَدْ مَهْنَدْ. نَهْنَدْ
 قَبْعَدْمَا خَمْلَةَ تَحْمِيَهْ بِهْمَهْ
 مَهْنَسْهَهْ مَهْنَهْ مَهْنَهْ مَهْنَهْ
 مَهْنَهْ بِهْمَهْ بِهْمَهْ. كَمْلَهْ لَمْهْ
 5 مَهْنَهْ مَهْنَهْ مَهْنَهْ: مَهْنَهْ مَهْنَهْ مَهْنَهْ مَهْنَهْ: مَهْنَهْ
 أَلْلَهْ أَلْلَهْ أَلْلَهْ حَتَّى مَهْنَهْ بِهْمَهْ.
 مَهْنَهْ تَلْمَدْلَهْ بِهْمَهْ لَمْهْ
 مَهْنَهْ كَمْهْنَهْ لَمْهْ نَهْنَهْ
 10 كَمْهْنَهْ مَهْنَهْ بِهْمَهْ بِهْمَهْ حُلْلَهْ
 كَمْهْنَهْ مَهْنَهْ كَمْهْنَهْ بِهْمَهْ نَسْفَهْ
 مَهْنَهْ مَهْنَهْ حَتَّى مَهْنَهْ بِهْمَهْ سَهْنَهْ: أَلْ
 15 مَهْنَهْ مَهْنَهْ حَتَّى مَهْنَهْ بِهْمَهْ كَمْهْنَهْ
 مَهْنَهْ مَهْنَهْ حَتَّى مَهْنَهْ مَهْنَهْ كَمْهْنَهْ
 كَمْهْنَهْ بِهْمَهْ مَهْنَهْ بِهْمَهْ: سَكْهْ
 كَمْهْنَهْ بِهْمَهْ مَهْنَهْ بِهْمَهْ كَمْهْنَهْ:
 20 كَمْهْنَهْ بِهْمَهْ حَتَّى مَهْنَهْ كَمْهْنَهْ بِهْمَهْ
 كَمْهْنَهْ بِهْمَهْ حَتَّى مَهْنَهْ مَهْنَهْ كَمْهْنَهْ
 كَمْهْنَهْ بِهْمَهْ حَتَّى مَهْنَهْ مَهْنَهْ كَمْهْنَهْ
 25 كَمْهْنَهْ بِهْمَهْ حَتَّى مَهْنَهْ مَهْنَهْ كَمْهْنَهْ
 مَهْنَهْ مَهْنَهْ حَتَّى مَهْنَهْ كَمْهْنَهْ

non duxerint, angeli caeli ministrabunt;
 qui castitatem tenuerint, in sanctuario
 Altissimi requiescent. Solitarios omnes
 Unigenitus a sinu Patris lactificabit.
 Non erit illic masculus nec femina,
 nec servus neque ingenuus; sed omnes
 filii erunt Excelsi¹. Omnes virgines
 castae, quae Christo sunt desponsatae,
 lampades suas illic splendentes habe-
 bunt, et Sponsi thalamum cum eo ingre-
 dientur. Omnes quae Christo despon-
 tae sunt maledictiones legis effugerunt,
 ac filiarum Hevae damnatione creptae
 sunt, non enim viris nupserunt; eae
 autem quae maledictiones adsumpse-
 rint in doloribus erunt. Illae mortem
 nihil reputant; liberos enim ei non
 tradunt, ac mortalis coniugis loco,
 Christo sunt desponsatae. *Eo quod filios*
non generint, dabitur eis nomen melius
quam filii et filiae². Pro gemitibus filiarum
 Hevae, cantica Sponsi proferent. Convi-
 via filiarum Hevae septem dierum spatio
 [celebrantur]; illarum vero Sponsus non
 discedet in aeternum. Habent Hevae
 filiae ornamenta lanaea, marcida et cor-
 ruptibilia; illarum autem vestimenta non
 veterascent. Venustas filiarum Hevae
 immutantur senecta; illarum pulchri-
 tudo tempore resurrectionis innovabitur.

AB] — 9 A حَسْنَهْ. — Ib. A حَسْنَهْ. — 11 B حَسْنَهْ. — 16 B om. حَسْنَهْ — 19 B حَسْنَهْ [حَسْنَهْ].
 — 20 A حَسْنَهْ. — 22 A *labor, acrimum* حَسْنَهْ [حَسْنَهْ]. — 23 A add. *in aeternum* حَسْنَهْ حَسْنَهْ [حَسْنَهْ].

¹ Gal. iii, 28. — ² Is. lvi, 5.

7. Vos igitur, virgines, quae Christo
vos ipsas despontastis, si quis mona-
chorum alicui e vobis dixerit : Tecum
commorer, tuque mihi ministres; sic ei
responde : Viro Regi sum despontata et
illi servio. Si servitium eius ut tibi mi-
nistrem dimisero, Sponsus meus mihi
irascetur, libellum conscribet repudii, at-
que e domo sua me dimittet. Dum igitur
quaeris honorem a me consequi, et me
vicissim a te honorari, vide ne damnum
mihi et tibi accidat. Ignem noli in sinu
tuo reponere, ne tua vestimenta deurat;
magis autem tu ipse tuo sufficias ho-
nori, egoque meo sola suppetam'; atque
de rebus quae Sponsus ad aeternitatem
convivii sui paravit, tute nuptiale munus
tibi conficias, et animam tuam in occur-
sum eius expediias. Ego autem oleum
mihi comparabo, ut cum prudentibus
ingrediar, nedum cum fatuis virginibus
extra portas prohibear.

8. Audi igitur, carissime, quae tibi
scribo, omnia videlicet quae decent mo-
nachos, foederis filios, caelibes ac san-
ctos. Prae omnibus viro illi convenit,
qui ingum adsumpsit, ut fidem firmam
habeat, sicuti in prima epistola tibi scri-
psi; deinde ut sit ieunio et orationi
intentus; Christi amore ferveat; sit hu-

أَمْ تَلَهُدُوا إِذَا مَعَنْتُمْ
كَمْ عَنْتُمْ إِذْ أَبْشِرُ مَنْ فَرَّ
نَارًا؛ كَمْ أَنْتُمْ إِذَا حَصَدْتُمْ
مَقْصُدَتِي؛ هُنَّا لِأَمْنِيَّتِي هُنَّا بِلَهْجَتِي
مَدْحُوا مَدْحُوا إِنَّا مَكْنُونُونَ مَدْحُونًا
إِنَّا مَفْحُونُونَ إِنَّا لَمْ يَعْلَمْنَا مُكْرَرًا
مَفْعُولًا إِنَّا نَمْهُونَ مَهْمُونًا
كَمْ أَنْتُمْ إِذَا بَلَّاقُتُمْ مَهْبَطَهُ مَهْبُطَنَا
مَهْمُورًا؛ بِلَهْجَتِي نَمْهُونَ إِنَّا
مُكْرَرًا. لَا يَأْتِي مَنْهُ مَحْمَدَهُ لِأَلْأَهَمَّ
لَهُمْ بِتَلَمِّسٍ؛ أَلْأَهَمَّ دَائِرَهُ
كَلْسَهُ مَسَرَّهُ مَأْلَأَهُ كَسْبَهُ، حَاسِبَهُ
وَهَمْسَهُ مُكْبَسَهُ بَخْلَهُ، سَلَانَهُ حَلْصَهُ
مَعْلَاهُهُ أَيْلَهُ حَبْرَهُ كُرْهُ مَهْنَلَهُ مَكْلَهُ،
تَغْفِرَ لِلَّاهِهِهِ؛ مَأْلَأَهُنَّتَهُ كَثَرَهُ
أَحَقَّهُ كَمْ سَعَثَهُدُوا مَلْأَهُ اِحْتَالَهُ
كَتَهُ مَنْ لَمْ يَكُنْ يَعْرِفْ صَلَاحَهُ
مَقْدُلَهُ.

AB] — 1 A el ... *Ib. A* ~~as~~ *(sic.)* ... *8 B* ~~as~~ ... *9 B* ~~as~~ *[so.* — *18 A* ~~as~~ *[so.* — *19 A* add. ~~as~~ ... *[so.* ... *21 A* ~~as~~ ... *23 A* ~~as~~.

¹ Ad verbum : *sed tu sis in honore tuo solus, et ego in honore meo sola.*

ئَلْسَ حَسَدَهُ ؟ مَعْنَى : مَنْهَا مَحْسِرٌ
 ؛ مَحْسِرٌ مَحْسِرٌ : مَنْهَا مَحْلَمَهُ شَتَّا
 مَحْمَنْدَلُ : مَنْهَا هَفَاءُ دَهْنَنَهُ حَمَرٌ
 كَلْنُ : مَنْهَا مَدْمَلَ مَكْمَمِي
 5 مَحْلَافُلُ : مَنْخَبٌ هَنْهَا لَعْنَهُ مَنْهُ
 مَحْلَمَهْنَدُلُ : مَنْشَهُ مَهْنَهُ مَصْنَعًا
 مَهْهَهُهُ : هَلْ لَنْتَهُ مَزْهَلَمَلُ بَشَلُ.
 هَلْ لَمْ هَهْنَهُ هَلْ لَهُ ؟ بَخَلَهُ كَلْهُ : هَلْ
 10 مَقْنَى تَشَنْلَهُ لَهُ لَمَهْمَسٌ . هَلْ
 مَحْمَدَلَهُ لَهُ مَهْمَهْمَسٌ : هَلْ تَشَلَهُ
 مَحْرَقَلَهُ لَهُ لَمَهْمَسٌ : هَلْ كَلَهُ
 شَعْلَهُ تَعْلَهُ لَعْلَهُ . مَنْتَهُ مَهْنَهُ
 تَهْنَلَهُ ءَهُ . هَلْ تَشَلَهُ مَحْرَقَلَهُ لَهُ
 15 لَمَهْمَسٌ : هَلْ ؓ بَهْلَهُ تَلْهُ . مَعْنَى مَهْنَهُ
 كَلْهُلَهُ : مَنْخَبٌ هَعْمَلَ بَخَلُلُ . هَقَلَهُ
 بَخَلَأَهُهُ كَلَهُلَهُ بَهْلَهُ مَهْمَهْمَسٌ
 حَكَمَهُ لَلْهُ لَهُ قَنْهُتَ : لَرْ تَعْنَهُ هَلْ
 بَقَلَهُ بَلْ تَسَلَهُ : كَبَلْ بَكَمَهُ
 20 مَدْمَمَفَنَلَهُ مَهْمَهْمَسٌ بَهْلَهُ
 كَلْهُمَمَهُ كَلَهُلَهُ لَهُلَهُ . هَلْ لَهُ
 مَهْدَهُهُ مَفَلَهُ بَحَلَهُلَهُ : هَلْ لَنْتَهُ
 تَحَلَهُلَهُ . تَلَهُلَهُ كَلْ لَنْتَهُ
 لَهُهُ مَهْنَهُ مَهْنَعَلَهُ : هَقَلَهُ بَعْهَلَهُ لَهُ
 25 لَهَمَهُ . هَلْ بَخَسَ حَكَهُلَهُ بَلَهُ مَنْهُ
 سَلْهَهُهُ : هَلْ بَعْنَهُ حَلَسَهُهُ بَزَهُهُ
 كَلَهُ بَلْ بَعْنَهُ كَمَهُلَهُ لَرْ تَحَلَهُ . لَهُ

milis et constans et sapiens; eius loqua-
 sit placida et lenis; voluntas eius cum
 omnibus recta; sermones loquatur pon-
 deratos; ponat ori suo sepimentum, ne
 verba iniuriosa proferat; risum prope-
 ratum a se removeat; ornatum vesti-
 mentorum ne diligat; neque ei magis
 convenit crines alere et ornare, aut fra-
 grantibus odoramentis ungere; in convi-
 viis ne accumbat, nec pretiosas vestes
 induat; nec vino temere indulget. Cogita-
 tiones superbas a se depellat. Cultio-
 res vestes non debet curare, nec velo
 contegi. Linguam perfidam a se arecat;
 zelum et contentionem amoveat; labia
 dolosa longe a se repellat. Sermones ad-
 versus aliquem prolatos, illo quem inse-
 ctantur absente, nolit, priusquam in-
 vestigaverit, audire aut admittere, ne
 peccet. Irrisio detestabile vitium est,
 eamque ad eorū attollere non convenit.
 Nec faeneretur aut accipiat usuram, nec
 lucrum amet. Ipse subigatur, nec subi-
 gat. Tumultum quoque a se excludat.
 Seurrilia verba ne proferat, neque irri-
 deat paenitentem a peccatis, nec fratrem
 iejunantem cavilletur; illum autem qui
 iejunare nequit ne confundat. Ubi ex-
 ceptus fuerit, reprehendat; ubi vero eum
 non receperint, dignitatem suam agno-
 scat. Tempore quo acceptus eius sermo

fuerit, loquatur; sin minus silentium praestet. Nec se ipsum propter ventrem postulationibus suis det contemptui. Timenti Deum secretum suum aperiat, et a malevolo praecaveat. Sermonibus iniqui aut inimici verbis ne se accommodet, quo in contentionem incidat, ut nullum prorsus sibi inimicum habeat. Si de bono aemulentur ei, honestatem suam inde augeat, neque ab invidia laedatur. Si quid habet quod pauperibus irroget laetetur, ne autem contristetur si non habet. Cum homine perverso ne teneat consortium, et cum viro maledico ne colloquatur, ne forte seipsum in ludibrium ponat. Nec cum conviciatore disputet, ne Dominus eius propter eum blasphemetur. A calumniatore se removeat; et ne quis alii ob verborum illecebras placere studeat. Haec monachos decent, qui iugum caeleste suscepérunt, discipulique sunt Christi. Ita enim discipulos Christi oportet Domino suo Christo similes fieri.

9. Exemplum ergo accipiamus, carissime, a Vivificatore nostro, qui, cum dives esset, se ipsum pauperem effecit; Altissimus maiestatem suam demisit; in excelsis habitans non habuit locum ubi

AB] — 3 A || ٤٥. — Ib. A | ٢٠ | [con. — ٤ A ٥٥٥. — ٧ B ٦٣٣. — ٩ A ٥٦٦. — ١٣ B ٦٣٣. — ١٣ A ٦٦٦. — ١٧ B ٦٣٣. — ١٨ A ٦٥٥. — ٢١ A ita enim discipulos suos Dominus iussit similes sibi fieri ٦٦٦. — ٢٣ B ٦٣٣. — ٢٣ B ٦٣٣. — ٢٧ ٦٣٣.

٥. مَلَكْتَ نَحْنُ: هَلَّا بِالْمَحْكَمَةِ
لَهُ تَبَاهَ أَنْفَتَهُ. حَبَّتْ لَهُ مَلَكْتَهُ
مَلَكْتَهُ سَمَّا: هَلَّا حَفَّلَتْ تَهَمَّا
مَلَكْتَهُ لَيْهُ لَكَمَّا تَهَلَّ إِزَرَهُ: مَهْنَهُ
حَفَّلَتْ تَهَمَّا نَعْنَهُ. كَلَّا إِنَّهُ جَسَدَ لَأَنْ
نَاهَمَهُ: هَوْ لَأَنَّهُ هَذِهِ مَهْنَتْلَهُ
جَهَنَّمَهُ: هَذِهِ لَأَنَّهُ كَهُ. قَرْ جَبَقَعَهُ
لَهُنَّهُ كَهُ تَهَمَّهُ كَهُ مَهْنَهُنَّهُ
مَهْنَهُ لَهُنَّهُ لَأَنَّهَ كَهُ. مَهْنَهُ اتَّهَمَ
لَهُ مَهْنَهُ لَهُنَّتْلَهُ تَسِّنَا: مَهْنَهُ كَهُ
لَهُ لَأَنَّهُ كَهُ. مَهْنَهُ كَهُنَّتْلَهُ حَفَّلَ لَأَنَّ
تَهَمَّا كَهُ حَتَّنَلَهُ مَهْنَهُ كَهُنَّتْلَهُ حَرَجَهُ: مَهْنَهُ
كَهُ حَجَبَنَّلَهُ لَأَنَّهُ مَهْنَهُ بَلَهُنَّا تَرْكَشَا
مَهْنَهُ مَهْنَكَمَهُ: مَهْنَهُ مَهْنَلَهُ لَهُنَّا تَهَمَّا
سَهُ: هَلَّا تَعَافَنَ حَتَّنَلَهُ حَنَّ إِنْفَلَ
حَعَفَنَّلَهُ بَقَلَهُ. مَهْنَهُ سَلَهُ
لَهُنَّتْلَهُ أَكْمَهُ: مَهْنَهُنَّهُ سَلَهُ
مَهْنَلَهُ مَهْنَمَهُ لَهُنَّتْلَهُ حَعَفَشَلَهُ
هَتَّنَلَهُ سَهُ: نَلَّا حَهُ مَهْنَلَهُ حَلَّلَهُ
مَهْنَشَلَهُ. بَلَهُنَّهُ مَهْنَلَهُ تَهَمَّهُ
تَهَمَّهُ كَهُ مَهْنَلَهُ تَهَمَّهُ مَهْنَهُ
مَهْنَنَهُ: بَلَهُ كَلَّهُنَّهُ وَهُ مَهْنَهُ نَعْنَهُ:
مَهْنَهُ كَهُنَّهُ أَمْنَرَ كَهُنَّهُ: مَهْنَهُ كَهُنَّهُ
كَهُنَّهُ كَهُنَّهُ كَهُنَّهُ كَهُنَّهُ كَهُنَّهُ
بَلَهُنَّهُ رَهَهُ: مَهْنَهُ كَهُنَّهُ حَلَّلَهُ

بِهَا بَلَّا نَفْدَدْ لَمْ
لَالَّا مَعْذُورٌ مَكْبُرٌ أَكْبَرٌ مَكْبُرٌ
مَكْبُرٌ بَحْبُرٌ مَفْلُوْلٌ مَكْبُرٌ نَسْلُوْلٌ
بَلَّهُمَّ حَمْلَلَهُ لَكَ فَمَ حَمْلَلَ بَلَّهُمَّ
5 مَكْبُرٌ مَحْمَدُلَلٌ بِهَا بَمَقْنُونٍ رَمَفُولٌ
رَمَهُ مَفْلُلٌ مَدَّلٌ دَمَعَلٌ لَفَبَرٌ
مَحْمَدُ بِهَا مَهْمَدٌ قَعْلَلٌ فَعَمَّ لَفَعَمٌ
لَجْلَجٌ بَلَّاهُمَّ لَفَتَّاهُ بِهَا بَلَّاهُمَّ
بِلَّاهُمَّ نَعْرَهُ بَمَسْرُورٍ حَلَّاهُ حَمَّهُ
10 مَصْدُلٌ مَكْعَلٌ مَكْفُلٌ بِهَا حَمْعَنْهُ
أَحْمَقُهُمْ بِهَا أَعْلَمُهُمْ فِي أَثْبَتْ حَكْتُنْفُ
مَكْبُرٌ أَهْنَلٌ بِهَا بَلَّهُمَّ حَنَّ إِنْفَالٌ
بَنْتَهُمْ أَلْمَحَهُ كَهْ شَخْلَهُ دَلَّتْبُهُمْ
فَهَمْهُمْ كُلُّهُمْ كَهْ مَفْعَمٌ بِهَا تَوْهَهُ كَهْ
مَهْمُلٌ حَمَلَلٌ لَأَهْلَهُ لَأَهْلَهُ
15 كَهْ حَكَهُ مَحْتَمُلٌ مَهْكُمٌ تَهْمُلٌ
مَدْسُلٌ بِهَا بَلَّهُمَّ مَدْتَمُلٌ أَمْكُمْ
تَعْقِيَهُ حَمَدُلٌ بِلَّهُمَّ

﴿إِنَّمَا مُحَمَّداً سَمِعَ مُسْتَأْنِدٍ
وَلَمْ يَرَهُ إِذْ تَعَفَّفَ أَوْ سَمِعَ
مُتَقْبَلاً. مُتَقْبَلاً لَخَذَ مِنْ ضَيْهِ
أَكْثَرَ حَصْنَتِهِ. بَعْدَ مَا سَمِعَ حَصْنَتِهِ:
إِذَا هُوَ بِعَمَلِيَّةِ حَصْنَتِهِ. بَعْدَ مُتَقْبَلاً مِنْ
أَهْمَالِهِ هُوَ الْمُكْتَدِرُ. إِلَّا هُنَيْفٌ وَهُوَ مُتَلِّدٌ﴾

caput reclinaret¹; in nubibus quondam venturus, pullo asinæ insedit, ut Ierosolymam intraret; Deus et Dei Filius formam servi accepit². Qui ab omnibus laboribus requies erat, ipse itineris labore lassus fuit³. Qui fons erat sitim extinguis, sitivit et aquam rogavit, ut liberet. Qui ipse erat abundantia, et sa-tietas famis nostræ, esurivit, quando in desertum secessit ut ibi tentaretur. Custos qui non dormit⁴, dormivit et consopitus est in navi in medio mari. Cui in tabernaculo Patris sui ministrabatur, ipse hominum ministerium accepit. Omnia erat hominum aegrotantium medicus, et manus eius clavis transfixæ sunt. Cuius os bona proferebat, fel ei dederunt in escan. Qui neminem laesit neminique nocuit, vulnera perpessus est, sustinuitque opprobrium. Cunctorum mortalium Vivificator seipsum morti crucis tradidit.

10. Hanc omnem in se nobis exhibuit
Salvator noster humilitatem. Humilie-
mur igitur et nos, dilectissimi. Cum Do-
minus noster extra naturam suam venit,
in nostra natura ambulavit. Maneamus
autem nos in condicione nostra naturali,
ut in die iustitiae, naturae suae consor-

AB] — 1 B om. **loc.** — 2 AB **is** omissa coniunctione, quae ex armeniaca versione conieci: **¶¶¶ t**
սահմանել էր, և որի սահմանը Qui Deus erat et Dei Filias (Antonelli, p. 216. Vid. Sasse, *op. cit.* p. 30).
— 3 A **առաջ** [loc.] — 10 A **լաւագույն** 50. — 12 B **օր** [loc.] — 13 A desinit **լուս**.

¹ Matth. VIII, 20. — ² Philip. II, 7. — ³ Ioh. IV, 6, 7. — ⁴ Ps. cxxi (cxx), 4.

tes nos efficiat. Dominus noster pignus accepit a nobis,
et abiit, nobisque pignus de suo reliquit, et adsumptus est.
Licet nulla re indigeret, egestatis nostrae causa ars illa excogitata est. Quod nostrum erat, illius iam erat ab initio; quod autem illius erat quis nobis dedit? Sed vera est Domini promissio : Ubi sum ego et vos eritis . Nam quod a nobis adsumpsit, in honore apud eum servatur, et caput eius corona redimitum est ; similiter et nos, quod de suo dedit nobis, id debemus honori habere . Quod nostrum est, in honore apud illum habetur, quamquam non in nostra [sit] natura; quod eius est, in ipsis natura coherestemus. Nam si illud honoraverimus , ad eum perveniemus; quod enim a nobis adsumpsit sursum ascendit. Si autem illud contempserimus , quod nobis dedit auferet; et si pignus eius nobis subriperimus , tunc quod suum est tollet , et iis quae promiserat nos privabit. Filium ergo Regis, qui apud nos est, pulchre extollamus , quia pro eo pignus e nobis desumptum est. Qui Regis Filium cum honore servaverit, dona plurima a Rege accipiet; quod enim nostrum est, apud eum [Regem] in honore sedet, capite diadema coronato, eumque sedere fe-

سَعْدًا بِمَا فَصَحَّا حَتَّى أُنْفَعَ
بِهِ مَنْكَرَتْلَجْجَرْ وَمَا أَعْظَمَ مَنْ كَيْزَرْ
أَنْكَهَ حَتَّى تَعْذِيْلَتْ لَجْلَجْجَرْ
أَنْكَهَ حَمْرَتْلَجْجَرْ حَتَّى صَنْهَرْ وَلَلَّهُ دَانَ
أَنْكَهَ يَلْجَنْتَهْ. صَلَّى يَاجْجَرْ بِعَصَمَ
بِهِ بَشَّرَ حَائِنَتْلَجْجَرْ لَحْلَهْ: مَلَّهَ
صَلَّهْ: حَتَّى. هَلْ بَشَّرَ يَعْقَلَهْ لَلَّهَ كَ
بِنْتَهْتَهْ. بَشَّرَ مَهْمَهَ وَهَهْ لَحْلَهْ،
خَنْتَهْ: بَشَّرَ بَشَّرَ حَتَّى بَشَّرَهْ. أَنْ
بَشَّرَ مَهْمَهَ، هَلْ تَحْفَرَ نَازَ لَحْلَهْ: بَشَّرَ
مَهْمَهَ خَنْتَهْ. هَلْ تَحْفَرَ كَهْ لَحْلَهْ
خَنْتَهْ بَشَّرَهْ: هَلْ تَحْفَرَ كَهْ لَحْلَهْ
أَنْبَعَ مَفَلَّا بَشَّرَهْ: مَفَلَّهْ مَجْمَرْ كَهْ
لَهْ كَهْ. بَشَّرَ كَهْ مَلَّهَا لَحْلَهْ مَفَلَّهْ:
صَلَّى بَشَّرَ سَكَفَهْ بَشَّرَهْ.
مَهْهَ: أَنْبَعَ لَهْ مَلَّهَا حَائِنَتْلَجْجَرْ
بِهِ مَلَّهَا لَحْلَهْ حَائِنَتْلَجْجَرْ بَشَّرَهْ.
بَشَّرَهْ: حَتَّى: هَامَدَهْ حَمْرَ
مَلَّهَا. مَسَنَ بَنْقَهْتَهْ سَنَ
مَنَّا تَدْهَرَ لَهْ مَلَّهَا لَحْلَهْ.
مَجْمَرْ كَهْ مَلَّهَا لَهْ مَنَّهْ أَلْ بَنْقَهْتَهْ
تَدْهَرَ لَهْ: بَشَّرَ بَنْقَهْ حَتَّى هَازَ
لَهْ أَنْجَيْسَهْ نَهَنَاهْ لَهْ مَنَّهْ مَلَّهَا
بَنْقَهْتَهْ. فَنَّا لَحْلَهْ كَهْ وَهَذَا
لَهْ بَعْ بَعْ: هَهَ حَتَّى بَشَّرَهْ

- بَشَّهُ: بَشَّهَ لِأَنْتَهُ مَثَّلَهُ أَنَّهُ
 - وَأَحْمَقَهُمْ. بَشَّهَ لِأَنْتَهُ حَمَّلَهُ
 - حَمَّلَهُ لِمَعْنَىهُ مَثَّلَهُ: مَدَّا
 - فَيَّا مَهْمَلاً مَفَلَّا هَلَّا: مَكْلَهُ
 - فَيَّا لَهَا مَلَّهَا كَهْ. مَكَّهُ أَرَّا
 - لَهُمَا مَعْنَىهُ: مَفَلَّا هَلَّهَا مَبْلَهُ
 - بَلْ أَنْكَهُ أَسْرَهُ لِأَنْتَهُ مَلَّهُ
 - أَهَّفَهُ هَامَّهُ لَهُمَّهُ كَعَصَمَهُ
 - مَكَّهُ أَرَّا لَهُمَا أَحْمَقَهُ فَيَّا كَهْ
 - مَكَّهُ هَامَّهُ كَهْ: حَمَّعَهُ إِنَّا
 - حَمَّلَهُ بَعْدَمُ حَمَّلَهُ. مَعْنَىهُ لِأَنَّهُ
 - نَكَهُ مَهْمَلَهُ! أَحْمَقَهُ: مَعْنَىهُ
 - حَمَّهُ كَتَّلَ إِنْفَلَهُ لَهُمَّهُ لَهُ
 - مَكَّلَسَهُ حَمَّلَهُهُ! أَحْمَقَهُ: مَهْمَلَهُ
 - حَمَّلَهُ شَهَّارًا بَشَّهُ بَشَّهُ أَنَّهُمْ. مَكَّلَهُ
 - مَهْمَلَهُ شَهَّارًا مَهْمَلَهُ مَهْمَلَهُ
 - أَنَّهُ مَهْمَلَهُ هَلَّهُ شَهَّارًا: أَسْرَهُ بَعْدَهُ
 - أَفْلَهَمَمِيسَهُ حَمَّلَهُ شَهَّارًا. مَكَّهُ حَمَّلَهُ
 - مَفَلَّهُ مَهْمَلَهُ شَهَّارًا! أَحْمَقَهُ شَهَّارًا
 - كَهْ هَامَّهُ إِنْسَلَهُ أَنَّهُ: إِنَّا هَامَّهُ
 - مَكَّلَهُ إِنْسَلَهُ أَنَّهُ: إِنَّا هَامَّهُ

بَشَّهُ سَهَّهُ

cit cum Rege. Nos vero egeni, quid faciemus Filio Regis qui apud nos est? Nihil requirit a nobis, nisi ut templo nostra ei ornemus, ut cum tempus explatum fuerit, atque ad Patrem suum redibit, illum de nobis laudet eo quod eum honoraverimus. Quando ad nos venit, nihil de nostro habebat, nihil etiam nos de eo quod eius erat habebamus, licet penes ipsum et Patrem eius hae duae naturae essent. Quando enim Gabriel Beatam Mariam, Genitricem eius, evangelizavit, tunc Verbum ex alto processit et advenit, *et Verbum corpus factum est, et habitavit in nobis*¹; et quando ad illum rediit qui miserat eum, aliquid etiam abiit et commigravit quod non adduxerat, quemadmodum ait Apostolus: *Conresuscitavit et considere fecit nos secum in caelo*². Et ad Patrem reversus, misit nobis Spiritum suum, nobisque dixit: *Ego robiscum sum usque ad consummationem saeculi*³. Christus enim ad dexteram Patris sui sedens, in hominibus simul habitat; sursum atque deorsum dominatur per sapientiam Patris, et in multis habitat, licet unus sit; cunctos fideles ex se

ipso singulatim obumbrat, nec patitur detrimentum, sicut scriptum est: *Disper-tiam eum in plurimos*⁴; et quamvis in plurimos disperitus, ad dexteram Patris tamen residet. Ipse in nobis est, nosque in ipso sumus, quemadmodum dixit: *Vos in me estis, et ego in vobis sum*⁵. Et in alio loco dixit: *Ego et Pater unum sumus*⁶.

AB] — 6 A incipit لَهُـ. — 7 A دَلَـ. — 18 A occurtere faciam وَرَأَـهُـ. — 19 A اَسْـهَـهُـ. — 20 A هَــهُـ.

¹ Ioh. i, 14. — ² Eph. ii, 6. — ³ Matth. xxviii, 20. — ⁴ Is. liii, 12. — ⁵ Ioh. xiv, 20. — ⁶ Ib. x, 30.

41. Sed aliquis erit, conscientiam habens imparem scientiae, qui de his litigaverit ac dixerit: Cum unus sit Christus et unus Pater, quomodo Christus et Pater eius habitant in hominibus qui credunt? Quomodo etiam homines iusti tempa Deo efficiuntur, in quibus residet? Si igitur ita res sit, ut ad singulos fideles singuli Christi adveniant, et Deus qui est in Christo; si, inquam, ita res se habeat, erunt ita dii plurimi et Christi innumerabiles? Audi autem, carissime, quomodo huic sententiae respondere convenient. Qui talia loquitur, e visibilibus crudiat. Nemo enim necit solem caelo esse infixum, eiusque radios super terram spargi; lux per portas multas fenestrasque domorum ingreditur, et quocumque astri fulgor inciderit, licet volae manus habeat mensuram, sol vocatur; quamvis etiam in plurima loca perveniat, eodem nomine dicitur sol; ipse autem in caelo manet. Num ex his sequitur multos esse soles? Similiter aquae maris ingens modus est; si vero ex ea cyathum hauseris, aqua vocatur; et si in vasa mille eam divisoris, aquam iterum nominabis. Ignem pariter ex igne in locis plurimis accendis; neque in loco unde cum ad accendendum

— 2 A *modis*. — 4 A *om.* *modis*. — 9 A add. *et al.* — 12 A *modis*. — 16 B *modis* (sic). — 18 A add. *modis* (sic). — 20 A *in celo fixus* *modis*. — 22 A *modis*. — 24 A *mille modis* (sic). — *Ib.* A add. *et al.* — 26 B *modis* (sic).

وَمُبْكِرٌ أَيْلَهُ لَا سُنْهُ؛ وَنَهُ حَسْبُ مُهَاجِرٌ
 مُهَاجِرٌ مُهَاجِرٌ لَا سُنْهُ؛ وَأَنْهَى سُنْهُ حَسْبُ مُهَاجِرٌ
 مُهَاجِرٌ أَيْلَهُ كَهُ مُهَاجِرٌ كَهُ كَعَدْهُ
 كَعَدْهُ أَنْهَى حَسْبُ لَاهَدْهُ فِي آنْهَا
 حَسْبُ مُهَاجِرٌ لَا سُنْهُ؛ وَأَنْهَى سُنْهُ كَعَدْهُ
 كَعَدْهُ أَنْهَى مُهَاجِرٌ أَيْلَهُ. وَقَاتَلَ أَيْدُهُ
 كَعَدْهُ كَعَدْهُ فِي تَبَّهُ اِنْلَاهُهُ ؛ وَلَا كَعَدْهُ
 إِنْفَلَ حَسْبُ مُهَاجِرٌ حَسْبُنِي؛ وَهَنْهُ كَعَدْهُ
 كَعَدْهُ مُهَاجِرٌ اِنْلَاهُهُ؛ وَمُبْكِرٌ لَا سُنْهُ ؛ وَ
 حَسْبُ مُهَاجِرٌ حَسْبُنِي؛ أَمْرُ بِلَا سُنْهُ فَمُهَاجِرٌ
 كَعَدْهُ مُبْكِرٌ فِي مَسْكُهِ دَاهِنَهُ هَنْهَا. تَبَّهُ
 كَعَدْهُ أَنْهَى لَاهَدْهُ سُنْهُ بِلَاهُهُ ؛ وَ
 أَنْهَى فَمُهَاجِرٌ حَسْبُهُ بِلَاهُهُ ؛ وَلَمْ.
 15 أَدَ مَدِيَهُ؛ إِنْلَهُ خَرَ سَحَّنَهُ وَأَنْهَ
 بِلَاهِنَهُ. وَقَاتَلَ نَهُهُ مَلَاهُ؛ بَجَهُ سُنْهُ
 بِلَاهُ كَهُ دَاهِنَهُ كَعَدْهُهُ كَعَدْهُ
 كَعَدْهُ كَعَدْهُ أَمَدْهُ كَهُ مُهَاجِرٌ؛ وَلَا كَرَهُ؛ إِنْلَا
 فِي هَهُهُ مُهَاجِرٌ بِلَاهِنَهُ مَلَاهِنَهُ كَلَا مَهْجِنَهُ
 كَعَدْهُهُ كَعَدْهُ بِلَاهِنَهُ. وَلَبَهُ كَرَهُ؛ فِي
 مَهْجِنَهُ بِلَاهِنَهُ وَأَمَدَهُهُ مَهْجِنَهُ مَهْجِنَهُ
 كَعَدْهُهُ مُبْكِرٌ مُبْكِرٌ لَا سُنْهُ؛ وَأَنْلَهَهُ
 مَهْجِنَهُ بِلَاهِنَهُ كَرَهُ؛ مَهْجِنَهُ. وَأَنْهَى مَهْجِنَهُ
 كَعَدْهُهُ أَمَدْهُ؛ بَقَتَلَ بِلَاهُهُ فِي هَهُهُ
 كَعَدْهُ كَعَدْهُ مَعَنِهُ مَعَنِهُ مَعَنِهُ
 لَا لَاهَدَهُ مَلَاهُ ؛ وَلَا بِلَاهُهُ كَعَدْهُ كَعَدْهُ
 كَهُ أَحَدَهُ كَهُهُ. حَمَّلَهُ كَعَدْهُ كَعَدْهُ كَعَدْهُ

accipis minuitur, sed eodem ubique nomine dicitur ignis; neque quod cum in varia loca divisieris, plura nomina sortitur. Pulverem quoque si de terra acceperis atque hoc illuc disieceris, pulvis non imminuetur, nec pluribus cum nominibus appellare poteris. Eadem etiam ratione Deus et Christus eius, licet unus sint, in pluribus tamen hominibus commorantur, dum ipsi in caelo remanent, nec quidquam minuuntur, quamvis in pluribus habitent, sicut nec sol in caelo minuitur dum virtutem suam in terram mittit. At quomodo maior non esset Dei virtus, cum ipse sol Dei potentia subsistat!

12. Rursus tibi revocare volo, carissime, quod scriptum est. Sic enim legimus : Cum grave esset Moysi exercitum ducere solus, ait ei Dominus : *Ecce de spiritu tuo qui superte est, ego detraham, et ponam super septuaginta viros, senes Israel*¹. Cum autem de spiritu Moysi ille detraxit, septuagintaque viri de eo sunt repleti, num imminutus est Moyses, aut talis spiritus eius agnoscatur, de quo possit aliquid detrahi? Beatus etiam Apostolus ait : *Divisit Deus de Spiritu Christi sui, et misit in prophetas*². Nil autem detrimenti Christus accepit. *Non enim dedit ei Pater eius Spiritum in mensura*³. Hac ergo

AB] — 10 B سَعَنَهُ — 12 A om. سُنْهُ — 13 A وَلَا سُنْهُ — 16 A مَعَنِهُ — 20 A سَعَنَهُ — 21 A وَلَا سُنْهُ.

¹ Num. xi, 17. — ² Vid. 1 Cor. xii, 11, 28, et Rom. xii, 3, 6. — ³ Ioh. iii, 34.

ratione perspicuum tibi erit Christum in fidelibus habitare, nec tamen ullum damnum pati dum in pluribus dividitur. De Spiritu etenim Christi acceperunt prophetae, unusquisque eorum prout ferre potuit. Rursus de Spiritu Christi super omnem carnem hodie effunditur, et prophetant filii et filiae, senesque et iuvenes, servi et ancillae. Aliiquid de Christo in nobis est, et Christus in caelo est ad dexteram Patris. Christus Spiritum non accepit in mensura, verum Pater dilexit eum, et tradidit in manus eius omnia, universoque thesauro suo eum praeposuit. Dixit enim Iohannes : *Non dedit Pater Filio suo Spiritum in mensura, sed dilexit eum, et omnia tradidit in manibus eius*¹. Dixit etiam Dominus : *Omnia mihi tradita sunt a Patre meo*². Et iterum : *Non iudicabit Pater quemquam, sed omne iudicium dabit Filio*³. Et Apostolus ait : *Omnia subiecta sunt Christo, praeter Patrem eius, qui subiecit ei omnia. Cum autem subiecta fuissent ei omnia a Patre suo, tunc et ipse subiectus est Deo Patri suo, qui subiecit ei omnia; et est Deus totus in omnibus et in omni homine*⁴.

13. Iohannem testatur Dominus e prophetis maximum esse⁵. Sed Spiritum

ایه حصل لفظه ی معنی احمد کتن
اندا مده تمنا : ت معنی مخبر ا
حذاخا قب حضرا مدقق. مدل
یعنی وفته ی معنی مخدی شتل : اند
ایع مدهه آمر بذکر یوحا
لطفی : معنی وفته یوحا مدنیه
ی معنی افتبا ته مدنی خلا حه :
حذاخی حتل چتل ا مهلا مکمل
مخترا ماقملار. معنی معنی اند کی :
ی معنی افتبا ته مدنی خلا حه :
حذاخی حتل چتل ا مهلا مدنی :
آل احمدیه ستدیه ۰ اعلیم ره حاتمیه
مکنی قده یوه اعلیهه. احمد نی
مکنی : بل یوه حصل ا مید مدنی
آخرا کنهه : آخرا ستدیه ۰ اعلیم
ف ۰ حاتمیه. هف مکنی احمد :
ی ملکمیم اعلیم که می احمد. باش
امد : آخرا داید لابیه : آخرا کنهه
مکنی کنهه نکنمهه. هف مکنی
ی ملکمیم تعلیم کمکنی
کلهه می احمدیه بذکر که مکنی
مکنی اعلیم که می کلهه احمدیه :
مکنی تعلیم اف مه لاخه احمدیه
ی ملکمیم که مکنی : جو جا کلهه ف
حکلا مکنی اند
مکنی مهه : حکمیه مکنی : باش
یوه می کتیل. مکصل ا مکنی :

AB] — ۶ A om. *وَلِي*. — ۹ A *[وَلِي]* مدنی و مکنی — Ib. B om. *وَلِي*. — ۱۱ A *وَلِي* مدنی. — ۲۶ A *وَلِي*

¹ Ioh. iii, 34, 35. — ² Matth. xi, 27. — ³ Ioh. v, 22. — ⁴ 1 Cor. xv, 27, 28. — ⁵ Matth. xi, 9; xix, 4-9.

۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰
 حَمْلَةٌ بِهِ حَمْلَةً مُكْبِلاً بِقَدْرٍ أَكْنَى
 بَشَّدَ مَفْتَنَى بَشَّلَا. هَامِرٌ أَكْنَى
 حَسَّهَخَلَ حَمْدَهٌ يَهَا: بَخَنَالْ أَهَ مَفْتَنَى
 بَشَّهِ بَلَهَا بَخَنَاهَ حَسَّهَخَلَ حَمْلَهَهَا
 ۵ مَحْمَكَهَا حَمْدَهٌ يَهَا: أَكْنَى فَهَلَهَا
 لَهَنَهَهَا: مَفْتَنَى مَقْنَزَا بَغَنَسَهِ يَهَا
 يَهَا. أَكْنَى قَعَدَهَا بَخَفَعَهَا أَهَهَهَهَا
 حَسَّرَهَهَا: مَفْتَنَى دَهَمَهَا بَخَفَعَهَا أَهَهَهَا
 يَهَا حَسَّرَهَهَا. لَأَكْنَا بَعَدَهَا إِنْرَكَهَا
 ۱۰ مَلَهَنَتَهِ بَعَدَهَا هَهَهَهَا. أَكْنَى أَهَهَهَا
 لَأَنَدَهَا. مَفْتَنَى أَهَهَهَا حَهَهَهَا. أَكْنَى
 حَهَهَهَا: مَفْتَنَى فَلَهَا بَخَمَهَهَهَا. أَكْنَى
 أَكْنَى هَهَا بَشَّهِ تَبَّهَهَهَهَا لَأَكْنَى
 مَفْتَنَى هَهَهَهَا بَشَّهِهِ لَأَكْنَى: مَهَهَا
 ۱۵ مَهَهَا بَلَأَ كَهَلَهَا. أَكْنَى فَلَهَا مَهَهَا
 مَهَهَا: مَفْتَنَى سَرَا كَهَلَهَا بَهَهَهَا
 فَلَهَهَهَا مَهَهَهَا بَلَهَا بَسَلَا فَهَهَا
 حَكَمَهَا لَأَكْنَى. أَكْنَى مَهَا
 تَبَّهَهَهَا حَهَهَهَا، أَكْنَى: مَهَهَهَا
 ۲۰ مَهَا بَشَّهِهِ مَهَا بَعَدَهَا. أَكْنَى:
 أَكْنَى بَشَّدَ مَدَهَهَهَا، أَكْنَى:
 مَهَهَهَا هَهَهَهَا بَعَدَهَا. أَكْنَى
 حَبَهَا مَهَهَهَا مَهَا مَهَهَا: مَهَهَهَا
 حَبَهَا مَهَهَهَا مَهَا مَهَهَا. أَكْنَى
 ۲۵ حَهَهَهَا مَهَا كَهَلَهَا بَهَهَهَا لَجَتَهَا
 كَهَهَهَا: مَهَهَهَا حَهَهَهَا مَهَا كَهَلَهَا
 بَهَهَهَا سَعَهَا لَهَهَهَا لَجَتَهَا حَهَهَهَا

accepit in mensura, eademque mensura
 qua Eliae datus fuerat, ita et Iohannes Spiritum accepit. Sicut Elias in
 deserto morabatur, sic et Iohannes a
 Spiritu Dei ductus est, et in deserto,
 montibus atque speluncis habitavit.
 Eliam volucres pascebant; Iohannes ala-
 tas locustas edebat. Elias erat zona
 pellicea accinctus renibus, Iohannes pa-
 riter zona ex corio lumbos praecinctus.
 Eliam Iezabel persecuta est, et Herodias
 Iohannem. Elias Achab reprehendit;
 Iohannes Herodem redarguit. Elias di-
 visit Iordanem, et Iohannes baptismum
 aperuit. Eliae spiritus duplex in Eli-
 saeum requievit; Iohannes manum Sal-
 vatori imposuit, qui Spiritum absque
 mensura recepit. Elias caelum aperuit
 et ascendit; et Iohannes vidit caelos
 apertos et Spiritum Dei descendenterem,
 ut super Salvatorem requiesceret. Eli-
 saeus spiritum Eliae duplē accepit;
 Salvator Spiritum a Iohanne, et iterum
 Spiritum de caelis accepit. Elisaeus ac-
 cepit amictum Eliae; Salvator noster
 impositionem manuum sacerdotum. Eli-
 saeus fecit oleum ex aqua; Salvator
 aquam in vinum convertit. Elisaeus ex-
 iguo pane satiavit centum dumtaxat viros;
 Salvator noster quinque millia virorum,
 praeter mulieres et pueros, paucis pani-

AB — ۱ A [ا] حَمْلَهَهَا. — ۲ A [وَهَهَهَا] حَمْلَهَهَا. — ۳ A [هَهَهَا] حَمْلَهَهَا. — ۴ B [هَهَهَا] حَمْلَهَهَا. — ۵ A [هَهَهَا] حَمْلَهَهَا. — ۶ A add.

bus saturavit. Elisaeus Naaman leprosum purgavit; Salvator decem [leprosos] mundavit. Elisaeus pueris maledixit, eosque ursi devoraverunt; Salvator noster pueris benedixit. Elisaeo pueri conviciati sunt; Salvatorem pueri laudaverunt [didentes]: *Hosanna*¹. Elisaeus Giezi discipulo suo maledixit. Salvator etiam discipulo suo Iudea maledixit; ceteris vero benedixit. Elisaeus mortuum unum suscitavit; tres mortuos Salvator ad vitam revocavit. Super ossa Elisaei mortuus revixit; cum Salvator ad mortuos descendit, multos vivificavit ac suscitavit. Plura autem signa Spiritus Christi operatus est, de quo prophetae acceperunt.

14. Idecirco, carissime, de Spiritu Christi nos etiam accepimus, et Christus in nobis habitat, sicuti scriptum est dixisse Spiritum hunc per os prophetae: *Habitabo in eis, et in ambulabo inter illos*². Praeparemus igitur templa nostra Spiritui Christi, neque ipsum contristemus, ne forte a nobis recedat. Mementote sermonis Apostoli admonentis vos: *Nolite contristare Spiritum Sanctum, in quo signati estis in diem redemptionis*³. A baptismo enim accipimus Spiritum Christi; et eadem hora qua Spiritum invocant sacerdotes, aperit caelum et descendit,

لَخْنَا مُتَقْلَلًا. أَكْنَفَ بَعْدَ حَنْجَمْ
بَعْلَا: مَهْمَقْ بَعْدَ حَنْجَمْ. أَكْنَفَ
حَمْ كَهْلَخْنَا هَلْأَكْهَمَ مَهْ بَعْلَا: مَهْمَقْ
كَهْلَخْنَلَلْ لِكَنْفَدَ رَسَمْبَسْ لَخْنَا:
مَلْفَمْمَقْ مَحْسَمْبَسْ لَخْنَا حَلْمَقْنَلَلْ.
أَكْنَفَ كَهْ كَهْنَلَلْ لَكَمْنَبَهْ:
مَهْمَقْ كَهْ كَهْنَلَلْ لَكَمْنَبَهْ. أَكْنَفَ
كَهْلَخْنَلَلْ لَكَمْنَبَهْ. أَكْنَفَ
أَسَتَ بَهْ مَهْنَلَلْ كَهْنَلَلْ: مَهْمَقْ
أَسَتَ لَخْلَلْ. أَكْنَفَ كَلَلْ مَهْمَقْ
سَنَلَلْ بَهْ مَهْنَلَلْ: مَهْمَقْ بَهْ سَنَلَلْ
حَمْلَلْ أَسَتَ لَخْلَلْ هَلْأَلَلْ وَأَنْمَرَ أَنَّ.
مَهْمَلْ أَسَتَ لَأَلَلْ بَحْبَهْ بَهْ: مَهْ
وَمَهْمَلْ بَعْلَلْ بَهْ مَهْ كَهْهَهْ.

فَلَهْلَخْنَلَلْ تَحْنَبَ أَهْ بَهْ فَهْ
وَمَهْ بَهْ وَمَهْمَلْ مَهْ: مَهْمَلْ
حَمْهَهْ كَهْ أَسَرَ بَعْلَهْ بَهْ مَهْنَلَلْ
حَمْهَهْ بَعْلَلْ: أَكْنَفَ حَمْهَهْ هَلْأَكْهَمْ
حَمْهَهْ. مَهْنَلَلْ بَلْهَهْ بَعْلَهْ كَهْمَهْ
وَمَهْمَلْ: هَلْأَلَلْ بَعْلَهْ بَهْرَهْ: كَهْ
حَمْهَهْ: بَلْ كَهْ لَكَمْنَبَهْ كَهْمَهْ
قَبَعْلَلْ: أَلْسَهْلَهْ كَهْ كَهْمَهْ
حَمْهَهْهَهْ: كَهْ كَهْمَهْهَهْ: كَهْ
صَفَحْلَهْ بَهْ: كَهْ كَهْمَهْهَهْ: كَهْ
خَمْهَهْ: كَهْ كَهْلَخْنَلَلْ كَهْهَهْ: كَهْلَخْنَلَلْ

AB] — 3 B بَعْلَا. — 7 A om. بَعْلَهْلَهْ. — 9 A حَمْهَهْ [بَعْلَهْلَهْ]. — 12 A بَهْ. — 14 B om. —
— 15 A تَحْنَبَ. — Ib. بَهْ [أَهْ]. — 16 A om. بَهْ. — 17 A بَهْ [أَهْ]. — 18 A *per os Isaiae prophetae*
حَمْهَهْ [أَهْ] بَهْ.

¹ Matth. xxi, 15. — ² Levit. xxi, 12. — ³ Eph. iv, 30.

عَمَّا مُسْلِمٌ مُمْسِلٌ لَا حَمْدًا:
 مَحْفَنَى هُوَ أَكْبَرُ بِحُصْبَيْنِ. فَهُوَ قَالَ
 شَكَبَ فَهُوَ تَمَّةٌ أَسْتَفْلَى بِهِ مُسْلِمٌ
 لَبَطْلُ الْأَلْيَ حَمْدُكُمْ بِهِ مُسْلِمٌ: مُسْلِمٌ
 مَحْفَنَى بِهِ مُسْلِمٌ. حَمْدُكُمْ بِهِ مُسْلِمٌ
 قَبْمُسْلِمٌ مُسْلِمٌ بِهِ مُسْلِمٌ تَعْقِنَى
 بِهِ مُسْلِمٌ حَمْدَهُ بِهِ إِنَّمَا مُلْكُ مُسْلِمٌ
 لَكَ اتَّلَهُ أَسْرَ أَمْدَهُ: إِنَّمَا أَبْرَكَ حَمْدَهُ
 سَلَامٌ. حَمْدُكُمْ بِهِ لَاهُ حَمْدَهُ مُسْلِمٌ
 مَحْمَلَى بِهِ مُسْلِمٌ فَهُوَ حَرْبًا:
 أَكْهَمْلًا: مُلْكُ بِهِ مُسْلِمٌ لَكَ اتَّلَهُ.
 قَبْ مُسْلِمٌ تَمَّةٌ حَتَّلَفَ مُسْلِمٌ لَهُ
 بِهِ مُسْلِمٌ تَعْقِنَى كَمْ فَهُوَ مُسْلِمٌ
 مُعَلَّمٌ لَهُ مُنْهَهُ: مُسْلِمٌ مُسْلِمٌ
 بِهِ مُسْلِمٌ أَزْلَى حَمْدَهُ حَمْدَهُ حَمْدَهُ
 مُعَنَّى: أَمْدَهُ تَحْبَبَ فَهُوَ حَمْدَهُ حَمْدَهُ
 حَمْدَهُ تَمَّةٌ. حَمْدَهُ تَمَّةٌ مُسْلِمٌ
 بِهِ مُسْلِمٌ أَزْلَى بِهِ بِهِ مَحْفَنَى تَمَّةٌ:
 مُسْلِمٌ تَعْقِنَى مُسْلِمٌ لَهُ حَمْدَهُ
 مُسْلِمٌ مُعَلَّمٌ لَهُ مُنْهَهُ: فَهُوَ مُسْلِمٌ
 مُسْلِمٌ حَمْدَهُ حَمْدَهُ: — Ib. A om. حَمْدَهُ.

aquis incubat, eumque induunt qui baptizantur. Ab omnibus enim de corpore natis Spiritus abest, donec ad aquae regenerationem accendant; tunc accipiunt Spiritum Sanctum. In priore quidem generatione, nascuntur spiritu animali praediti, qui in homine cretur, nec morietur unquam, sicut scriptum est: *Factus est homo in animam viventem*¹. At in altera, baptismi scilicet, regeneratione, Spiritum Sanctum ex ipsa Divinitate recipiunt immortalem. Cum ergo moriuntur homines, spiritus animalis absconditur cum corpore, quod sensu destituitur²; Spiritus autem caelestis quem acceperunt, ad naturam suam, ad Christum, redit. Porro utramque rem docet Apostolus dicens: *Sepelitur corpus animaliter, et resurgit spiritualiter*³. Et Spiritus ad Christum, ad naturam suam revertitur, Apostolo iterum aiente: *Quando peregrinati fuerimus a corpore, apud Dominum erimus*⁴. Nam ad Dominum revertitur Spiritus Christi, quem accipiunt spiritales; animalis autem spiritus in natura sua sepelitur, sensusque ab eo tollitur. Cum quis Spiritum Christi in puritate custodivit, quando

AB] — 3 A حَمْدَهُ. — Ib. A om. حَمْدَهُ. — 8 A حَمْدَهُ. — 8 A حَمْدَهُ. — Ib. A حَمْدَهُ. — 9 A حَمْدَهُ. — 10 A om. حَمْدَهُ. — 11 A om. حَمْدَهُ. — 12 A حَمْدَهُ [عَدَ]. Unde: *Spiritus animalis in corpore absconditur*. — 18 A حَمْدَهُ. — 19 B حَمْدَهُ. — 23 B حَمْدَهُ. — Ib. A حَمْدَهُ. — Ib. A om. حَمْدَهُ.

¹ Gen. ii, 7. I Cor. xv, 45. — ² Vid. Praef. § 15. — ³ I Cor. xv, 44. — ⁴ II Cor. v, 8.

[Spiritus] ille Christi ad eum reddit, ita
eum alloquitur : Corpus ad quod veni
et quod ab aquis baptismi indui, me in
sanctitate servavit; et Spiritus Sanctus
Christum urget ut suscitet corpus illud a
quo in puritate conservatus est; Spiriti-
tus expostulat ut illi rursus coniungatur,
et corpus illud cum laude resurgat. Ex
homine autem qui Spiritum ex aqua re-
ceptum contristavit, egreditur Spiritus
priusquam ille moriatur, atque ad natu-
ram suam, ad Christum, vadens, homi-
nem accusat a quo contristatus est.
Cumque tempus advenerit consumma-
tionis finalis, appropinquate resurrec-
tionis hora, Spiritus Sanctus qui in
puritate fuerit servatus, virtutem ma-
gnam ex natura sua accipiens, Christum
adibit, stabitque ad ostium sepulcrorum,
ubi conditi fuerint homines qui eum in
puritate servaverint, clamorem exspec-
tans. Et statim ac caelorum portas an-
geli coram Rege aperuerint, cornu sona-
bit, mittentque tubae vocem; Spiritus
exspectatum clangorem audiens sepul-
cra festinanter pandet, corpora et quod
in eis sepultum est suscitabit, induet-
que ea quam secum adduxerit gloria;
ipse [Spiritus] intra manet, ut corpus
suscitetur, extra vero [manet] gloria, qua-

وَمَعْنَى مُكْثَرًا أَمْهَا كُهْ: بِقَهْرًا وَأَزْجَدًا
حَفْلَةٌ مَكْحُوفَةٌ فِي مُكْثَرًا مَمْدُودَةٌ بِمُكْثَرًا
حَبْقَعَهَا تَلْهَسْ: مَكْتَعْهَا نَمْثَرًا
بِمَهْ: بِغَلْ كَمَعْنَى كَلْ مَكْتَهَهْ بِقَهْرًا
كَهْ بِتَلْهَهْ بِضَائِهْ: مُكْثَرًا كَهْ بِمُكْثَرًا
بِلَهْ كَلَاهَهْ حَدْهَهْ بِعَقْهَهْ كَهْ بِقَهْرًا
حَلْعَصَدَلْ: كَلَاهَهْ كَتْفَلْ بِمَكْتَهَهْ
بِمُكْثَرًا فِي مُكْثَرًا مَكْتَهَهْ كُهْ: تَعْفَلْ كَهْ
مَكْتَهَهْ كَهْ لَأْ بِمَكْهَهْ وَأَزْجَدًا كَهْ كَهْنَهْ
كَلْمَهْ مَعْنَى مَكْحَلَهْ كَهْ كَلْ كَهْ كَتْفَلْ
أَحْمَدَ كَهْ: مُكْلَهْ بِهَهْ رَهْنَلْ بِعَفْهَرْ
فَرْ كَمَهْتَهْ رَهْنَلْ بِمَكْهَهْ: مَكْحَلَهْ بِمُكْثَرًا
بِمَهْ بِغَلْ كَلَاهَهْ بِحَبْقَعَهَا سَلَلْ كَهْ فِي
مَكْتَهَهْ: كَلَاهَهْ مِنْ كَمَهْهِهْ بِمَكْتَهَهْ
مَكْهَلَهْ كَلْ لَاهَلْ بِسَلَلْ مَحَهَهْ لَاهَ
وَمَحَهَهْتَهْ حَتَّى إِنْفَلْ بِتَلْهَهْ حَبْقَعَهَا:
مَكْهَنَهْ كَمَهْهَهْ: مُكْلَهْ بِعَلَسَهْ
حَسَهْ لَاهَلْ بِعَعَنَهْ بِمَكْهَهْ مَكْهَهْ
أَمْبَهْ فَرْ كَهْ بِمُكْثَرًا مَعْنَى مَعْنَى مَكْهَهْ:
مَكْهَهْ كَلَاهَهْ كَلَاهَهْ قَلَاهَهْ مَمْدُودَهْ
لَقَهْهَهْ مَلَاهَهْ بِأَلَاهَهْ: حَاهَهْ
مَكْهَهْ كَهْ لَعَهْشَهْ كَهْ كَهْ كَهْهَهْ
كَهْ بِمُكْثَرًا فِي دَهْهَهْ كَمَهْهَهْ
بِقَهْهَهْ مَعْنَى فِي دَهْهَهْ كَلَاهَهْ
بِقَهْهَهْ: مَكْلَاهَهْ كَهْ بِمُكْثَرًا تَعْفَلْهَهْ

AB] — 8 A *casay.* — 14 A add. *laco* [lac]o — 18 A *casay.* — 18 A *casay.* — 19 A *laco* [lac]o — 22 A *corpora quae in terra sepulta fuerint* *laco* [lac]o *casay.* — 23 B *casay.* 24 B om. *laco*... *laco*.

حَنْفَلَ مَعْتَنِيَّا مَوْهَا كَهْ فَكَهْ
 كَهْنَفَلَ بَنْفَلَ قَهْنَهْ كَهْ مَعْلَمَهْ
 كَهْمَهْ حَشَنَتَ مَهْنَهْ كَهْلَمَهْ حَنْفَلَ.
 مَهْبَسَ كَهْ مَهْ بَنْفَلَ كَهْنَفَلَ لَهَنْهَهْ
 5 مَهْلَمَهْ مَهْنَهْ كَهْ مَهْلَمَهْ كَهْ سَبَهْلَهْ
 مَهْمَهْ مَهْنَهْ كَهْ مَهْلَمَهْ بَقَهْهَهْ
 بَلْهَهْ كَهْنَهْ بَلْهَهْ.

بَلْهَهْ كَهْنَهْ بَلْهَهْ
 بَلْهَهْ كَهْنَهْ كَهْنَهْ
 10 كَهْنَهْ كَهْنَهْ كَهْنَهْ كَهْنَهْ
 كَهْنَهْ كَهْنَهْ كَهْنَهْ كَهْنَهْ
 كَهْنَهْ كَهْنَهْ كَهْنَهْ كَهْنَهْ
 كَهْنَهْ كَهْنَهْ كَهْنَهْ كَهْنَهْ
 15 كَهْنَهْ كَهْنَهْ كَهْنَهْ كَهْنَهْ
 كَهْنَهْ كَهْنَهْ كَهْنَهْ كَهْنَهْ
 كَهْنَهْ كَهْنَهْ كَهْنَهْ كَهْنَهْ
 كَهْنَهْ كَهْنَهْ كَهْنَهْ كَهْنَهْ
 20 كَهْنَهْ كَهْنَهْ كَهْنَهْ كَهْنَهْ
 كَهْنَهْ كَهْنَهْ كَهْنَهْ كَهْنَهْ
 كَهْنَهْ كَهْنَهْ كَهْنَهْ كَهْنَهْ
 كَهْنَهْ كَهْنَهْ كَهْنَهْ كَهْنَهْ
 25 كَهْنَهْ كَهْنَهْ كَهْنَهْ كَهْنَهْ
 كَهْنَهْ كَهْنَهْ كَهْنَهْ كَهْنَهْ

corpus ornetur. Spiritus animalis a Spiritu caelesti absorbebitur, eoque corpus possidente, totus homo spiritalis fiet. Mors absorbebitur a gloria, et corpus a Spiritu; et ille homo a Spiritu raptus, in occursum Regis evolabit, eumque cum gaudio excipiet. Christus autem corpori qui Spiritum suum in puritate servaverit benignus se ostendet.

15. Hic vero Spiritus quem prophetae acceperunt, nosque pariter [accepimus], non omni tempore apud eos quibus datus est reperitur; sed modo ad illum vadit qui misit eum, modo ad eum qui ipsum accepit revertitur. Audi quid Dominus dicat: *Nolite contemnere unum de pusillis istis qui in me credunt, quia angelii eorum in caelis semper vident faciem Patris mei*¹. Hic igitur Spiritus continenter vadit et stat ante Deum, faciem eius intuetur, atque eum qui templo a se inhabitato noxam infert, ante Deum accusat.

16. Tibi autem e Scripturis ostendere volo Spiritum non continuo in iis qui eum receperunt inveniri. Sic enim est scriptum: *Recessit a Saule Spiritus Domini*², quem cum ungeretur acceperat, quia illum contrastavit; immisit autem ei Deus pro illo spiritum exagitantem; cumque a spiritu malo vexabatur, pulsabat eitharam David, et Spiritus Sanctus

AB] 7 B օվկու: — 8 A սաւ: — 9 A լուս: — 12 ծագման: — 13 A add. ու [B].

¹ Matth. xviii, 10. — ² 1 Sam. xvi, 14 seqq.

redibat, ille quem et David, quando unctus est recepit; et ante eum fugiebat spiritus malus, qui Saulem exagitabat. Sed neque apud David continuo repe- riebatur Spiritus Sanctus quem receperat. Quando citharam pulsabat, tunc ille adveniebat. Si enim iugiter in eo fuisset, non sivisset eum in uxore Uriae peccare. Cumque pro peccatis suis deprecaretur, et iniuriantes suas coram Deo confitetur, sic aiebat : *Spiritum Sanctum tuum ne auferas a me*¹. De Eliseo quoque ita est scriptum : *Dum citharam pulsabat, tunc advenit ei spiritus, et prophetavit dicens : Haec dicit Dominus : Non videbitis spiritum neque pluviam, et in alveo isto fient fovae multae*². Rursus quando ad eum accessit mulier Sunamitis propter filium suum mortuum, ille ad eam dixit : *Dominus celavit me et non indicavit mihi*³. At quando eum misit rex Israel ut eum interficeret, indicavit ei Spiritus, antequam perveniret ad eum nuntius, et ait : *Ecce filius hic iniquitatis misit ad tollendum caput meum*⁴. Iterum praemonuit eum de abundantia quae Samariae postridie contigit. Tandem Spiritus indicavit ei Giezi argentum furatum esse et abscondisse.

17. Quamobrem, amice mi, cum Spiritus Sanctus ab homine qui recepit eum

يَفْخَلْ يَمْبَرْ قَبْلَ حَمْكَسْ : مَدْنَهْلْ يَوْمَا فَنْ
مَبْدِمَهْ هَمْلَ حَمْكَلْا ؛ مَدْبَرْ يَوْمَا
حَلْهَلْ . مَلْ حَمْكَلْ يَوْمَا هَمْلَ بَمْلَهْ
يَفْخَلْ يَمْبَرْ حَمْلَهْ حَمْلَهْ جَهْلَهْ بَنْعَهْ
يَوْمَا حَمْكَلْ . هَمْبَرْ لَمْلَهْ لَمْلَهْ يَوْمَا لَرْ
أَلَهْ حَمْلَهْ حَمْلَهْ إِنْهَهْ يَوْمَا لَرْ
حَمْلَهْ يَوْمَا كَهْ بَسْلَهْ حَلَيْلَهْ يَوْمَا لَرْ
قَبْلَهْ يَوْمَا نَمْهَهْ كَلْهَهْ بَهْلَهْ
أَمْهَهْ يَوْمَا : بَهْلَهْ قَبْلَهْ لَرْ أَلَهْهَهْ
هَفْهَهْ أَكَهْهَهْ كَهْلَهْ حَلَهْهَهْ حَلَهْهَهْ
بَهْلَهْهَهْ بَهْلَهْهَهْ أَمْهَهْ : كَهْلَهْهَهْ أَمْهَهْ :
هَمْلَهْهَهْ كَهْلَهْهَهْ : كَهْلَهْهَهْ مَسْلَهْهَهْ
نَلَهْهَهْ كَهْلَهْهَهْ . هَفْهَهْ كَهْلَهْهَهْ
لَهْلَهْهَهْ مَلَهْلَهْهَهْ كَهْلَهْهَهْ كَهْ بَهْلَهْ
كَهْلَهْهَهْ أَمْهَهْ كَهْ : بَهْلَهْهَهْ قَهْهَهْ مَهْلَهْهَهْ
أَهْلَهْهَهْ كَهْلَهْهَهْ . هَفْهَهْ كَهْلَهْهَهْ حَكَهْهَهْ هَمْهَهْ
إِنْهَهْهَهْ كَهْلَهْهَهْ كَهْلَهْهَهْ دَمَهْهَهْ هَمْهَهْ
نَهْلَهْهَهْ كَهْلَهْهَهْ كَهْلَهْهَهْ حَهْلَهْهَهْ هَمْهَهْ
كَهْلَهْهَهْ كَهْلَهْهَهْ . لَهْ كَهْ أَهْلَهْهَهْ كَهْلَهْهَهْ
قَهْلَهْهَهْ كَهْلَهْهَهْ . كَهْ كَهْ أَهْلَهْهَهْ كَهْلَهْهَهْ
يَفْخَلْهَهْ كَهْلَهْهَهْ كَهْلَهْهَهْ

يَفْخَلْهَهْ كَهْلَهْهَهْ كَهْلَهْهَهْ كَهْلَهْهَهْ
بَهْلَهْهَهْ كَهْلَهْهَهْ كَهْلَهْهَهْ كَهْلَهْهَهْ

AB] — 2 B ~~وَرَأَهُمْ~~. — 9 10 A om. ~~لَهْلَهْ~~. — 12 B ~~حَدَّهْلَهْ~~ (sic). — 13 A ~~مَدْنَهْلَهْ كَهْلَهْلَهْ لَلْ~~. — 19 A
ut eum interficerent ~~وَرَأَهُمْ~~. — 21 A om. ~~لَهْلَهْ~~. — Ib. A add. ~~مَهْلَهْ~~. — 23 A ~~مَهْلَهْ~~. — Ib. A
cole. — Ib. A om. ~~لَهْلَهْ~~.

¹ Ps. LI (I) 13. — ² II (IV) Reg. III, 15-17. — ³ Ib. IV, 27. — ⁴ Ib. VI, 32.

discedit, Satanás, quoadusque revertatur [Spiritus], cum homine congregreditur, ut eum deiciat, et Spiritus Sanctus ab eo prorsus discedat; nam quamdiu Spiritus cum homine est, formidat Satanás ei appropinquare. Animadverte autem, carissime, Dominum, qui de illo Spiritu natus est, non fuisse tentatum priusquam Spiritum in baptismate recepisset ab alto; tum demum dimisit eum Spiritus ut a Satana tentaretur. Ita porro se habet in homine: ipsa hora qua animo deprehendet se Spiritu non flagrare, eorum vero ad cogitationes mundi huius decidere, noverit se Spiritum non habere. Surgat igitur, oret, vigiletque, ut Dei Spiritus ad se redeat, ne ab inimico supereretur. Non enim fur perfodit domum antequam dominum eius recessisse animadverterit. Sic et Satanás ad domum illum, quae est corpus nostrum, accedere nequit, donec ab ea Spiritus Christi se subduxerit. Scito autem, carissime, sum nullo modo cognoscere posse utrum domui insit herus annos, nisi prius aurem admoverit, aut intuitus fuerit. Si vocem domini domus intus audierit, utique dicet: Via mihi patet ad discedendum. Cum autem exquisivit perspexitque dominum domus, rei agendae causa, foras exiisse, tum advenit, do-

AB_3 — 3 A ~~isoe.~~ — 7 B ~~isoe.~~ — 9 B ~~isoe.~~ — 13 A ~~isoe.~~ — 14 A ~~isoe.~~ —
23 A ~~isoe.~~ — 27 B ~~isoe.~~ — 1b. B ~~isoe.~~

imum perfodit, et furatur. Si vero audierit herum domesticos suos monentem, iussumque indicentem ut expurgiscantur et domum custodian, eisque aientem : Domi sum et ego; pertimescit latro et aufugit, ne arripiatur et comprehendantur. Ita porro Satanás. Haudquaquam praenoscit nec praevidet tempus quo, discedente Spiritu, poterit ipse, ut spoliat hominem, advenire; verumtamen attendit et ille, observat, proceditque; et si ab homine in quo Christus habitat, verba turpia, aut iram, aut rixam iurgiumve deprehenderit, compertum habebit Satanás Christum cum isto non habitare; ingredietur ergo, et suam in eo perficiet voluntatem. Christus namque apud mansuetos et humiles manet ac commoratur, in iis qui tremunt ad sermones eius, iuxta prophetae verbum : *Ad quem respiciam, et apud quem habitabo, nisi apud quietos et humiles, qui tremunt sermones meos?*¹ Et Dominus dicit : *Qui observat praecepta mea, et caritatem meam custodit, ad eum veniemus et mansionem apud eum faciemus.*² Quod si hominem animadverterit vigilantem atque orantem, et legem Domini sui meditantem die ac nocte, a tali homine discedet, sciens Christum esse eum eo. Sed dices :

١٥

حَمْدًا مُنْتَهٍ. أَلْ بِهِ فَعَدَهُ حَمْدَهُ
بِهِتَهُ بِحَمْدًا بِمَرَّةٍ وَمَدْفَعَهُ كَتَبَ
حَمْدَهُ بِتَلْكَسْتَهُ تَهْتَهُ حَمْدَهُ
أَمْدَهُ حَمْدَهُ : أَوْ أَنَا حَمْدَهُ إِنَّا بِحَمْدًا
هَبْتَهُ إِنَّا هَلْخَلَهُ مُنْتَهٍ أَلْ نَالَتْهُ
تَلْلَارَهُ كَهُ. كَتَلَهُ أَهْلَهُنَا لَهُ
بِهِأَمْبَدَلَهُ مَحْمَدَسْتَهُ إِنَّهُ كَهُ بِتَهُ
هَسْرَهُ أَمْدَهُ مَعْنَى : أَلْ أَهْلَهُ مَرَّةٍ
كَمْسَكَهُ كَهُتَهُ : أَلْ أَهْلَهُ مَرَّةٍ
مَلْهُهُ مَجْمَعًا . أَلْ بِهِ فَعَدَهُ مَنْهُ كَهُ إِنْهُ
بِهِتَهُ كَهُ مَعْنَى : أَمْدَهُ مَلَلَهُنَّهُ
أَلْلَاهُ مُنْتَهٍ كَهُ زَيْنَتَهُ : مَلَلَهُ
بِهِمْعَنَى حَلْقَهُ مَحْمَدَهُنَّهُ حَمْدَهُ
مَهْمَهُ فَنَّا حَلْكَهُ إِمْهَنَهُ مَنْ
مَلَلَهُ لَهُ أَمْدَهُ كَهُنَّهُ : بِهِمْ
أَسَهُ أَمْدَهُ : أَلْ لَهُ حَلْشَهُ
مَحْمَدَهُنَّهُ إِمْهَنَهُ مَنْ مَلَلَهُ مُنْتَهٍ
أَمْدَهُ : بِهِ مَهْمَكَرَ حَمْفَقَبَسَ مَلْهُ
سَهْ كَهُلَهُ لَهُ أَسَهُ أَمْدَهُ كَهُلَهُ
حَبْتَهُ . أَلْ بِهِ فَعَدَهُ مَنْهُ كَهُ إِنْهُ
بِهِرَّهُ : أَمْدَهُ لَهُ مَلَلَهُنَّهُ حَمْدَهُهُ
بِهِتَهُ إِمْهَنَهُ مَلَلَهُ : هَبْتَهُ فَغَرَهُ
مَنْهُ بِهِمْعَنَى حَمْدَهُهُ وَهُ . أَلْ بِهِ
أَمْدَهُ : بِهِمْلَهُنَّهُ حَلْكَهُ . بِهِ حَمْ

AB] — 8 A بِهِتَهُ حَنَّهُ بِهِرَّهُ . — 7 A بِهِتَهُ . — 8 A بِهِتَهُ . — 9 A بِهِتَهُ . — 12 B بِهِتَهُ .
— 18 A om. J. — 21 A بِهِتَهُ . — 22 A بِهِتَهُ . — 23 A بِهِتَهُ .

¹ Is. LXVI, 2. — ² Joh. XIV, 23.

حَمَّا مُهْتَمٌ. مُهْتَمٌ بِهِ الْمُهْتَمَنُ
 تَهْتَمَرْ بِهِ تَهْتَمَلْ أَعْتَصْلَمْ كَلَّا
 مُهْتَمَلْ بِهِ مُهْتَمَلْ حَمَّا مُهْتَمَلْ
 تَهْتَمَلْ لَا نَهْتَمَنْ. كَلَّا نَهْتَمَنْ بِهِ كَلَّا
 5 مُهْتَمَلْ كَلَّا نَهْتَمَلْ تَهْتَمَلْ كَلَّا تَهْتَمَلْ
 مُهْتَمَلْ بِهِ كَلَّا نَهْتَمَلْ كَلَّا تَهْتَمَلْ
 كَلَّا نَهْتَمَلْ كَلَّا تَهْتَمَلْ كَلَّا تَهْتَمَلْ
 كَلَّا تَهْتَمَلْ كَلَّا تَهْتَمَلْ كَلَّا تَهْتَمَلْ
 10 مُهْتَمَلْ كَلَّا تَهْتَمَلْ كَلَّا تَهْتَمَلْ كَلَّا تَهْتَمَلْ
 بِهِ كَلَّا تَهْتَمَلْ كَلَّا تَهْتَمَلْ كَلَّا تَهْتَمَلْ
 كَلَّا تَهْتَمَلْ كَلَّا تَهْتَمَلْ كَلَّا تَهْتَمَلْ
 كَلَّا تَهْتَمَلْ كَلَّا تَهْتَمَلْ كَلَّا تَهْتَمَلْ
 15 كَلَّا تَهْتَمَلْ كَلَّا تَهْتَمَلْ كَلَّا تَهْتَمَلْ
 كَلَّا تَهْتَمَلْ كَلَّا تَهْتَمَلْ كَلَّا تَهْتَمَلْ
 مُهْتَمَلْ كَلَّا تَهْتَمَلْ كَلَّا تَهْتَمَلْ
 كَلَّا تَهْتَمَلْ كَلَّا تَهْتَمَلْ كَلَّا تَهْتَمَلْ
 كَلَّا تَهْتَمَلْ كَلَّا تَهْتَمَلْ كَلَّا تَهْتَمَلْ
 20 كَلَّا تَهْتَمَلْ كَلَّا تَهْتَمَلْ كَلَّا تَهْتَمَلْ
 25 كَلَّا تَهْتَمَلْ كَلَّا تَهْتَمَلْ كَلَّا تَهْتَمَلْ

Quotuplex est Satanas? nam ecce cum pluribus congregatur. Audi et edocere iisdem verbis quibus superius Christum tibi ostendi in pluribus dispergitum, quamvis nullo modo imminuat. Domus enim per cuius fenestram modicus intrat solis radius, tota illustratur; et homo pariter ad quem aliquid Satanae ingreditur, totus obtenebretur. Audi Apostolum dicentem : *Si Satanas transfigurat se in angelum lucis, non magnum est si ministri eius transfigurentur velut ministri iustitiae*¹. Et rursus apostolis suis Dominus ait : *Ecce dedi vobis potestatem conculeandi exercitum inimici*². Nam Scripturae istum ostendunt exercitum et ministros habere; et Iob de eo dixit : *Deus fecit eum ut gereret bellum suum*³. Quos igitur habet ministros in mundum mittit, ut bellum gerant. Verumtamen noveris eum non in apertum pugnare, quia facta est [a Deo] potestas super eum ab adventu Vivificatoris nostri; tantummodo diripit atque furatur.

18. Tibi autem exponere volo, carissime, sermonem illum Apostoli, quo scandalizantur disciplinae, quae sunt instrumenta maligni, et doctrinae fallaces. Ait enim Apostolus : *Est corpus animale, et est corpus spirituale, sicut scrip-*

AB] — 4 A حَدَّادٌ. — 8 A حَدَّادٌ. — 13 A حَدَّادٌ حَدَّادٌ. — 16 A حَدَّادٌ. — 17 A حَدَّادٌ حَدَّادٌ. — 18 A
 add. حَدَّادٌ. — 23 B حَدَّادٌ. — 26 A حَدَّادٌ حَدَّادٌ.

¹ II Cor. xii, 14, 15. — ² Luc. x, 19. — ³ Iob. xl, 14.

*tum est : Factus est primus Adam in anima viventi, alter Adam spiritus vivificans¹. Porro adserunt [haeretici] duos Adam futuros esse; sed [Apostolus] ait : *Sicut induimus imaginem Adam terreni, ita et imaginem illius Adae caelestis induemus².* Adam enim terrenus ille est qui peccavit; Adam vero caelestis, est Vivificator noster et Dominus Iesus Christus. Qui igitur Spiritum Christi reperirent, similitudinem habebunt Adae caelestis, qui est Vivificator Dominus noster Iesus Christus; quod enim animale est absorbetur a spirituali, ut supra tibi scripsi. Homo autem qui Christi Spiritum contristat, in resurrectione animalis erit, quoniam Spiritum caelestem secum non habebit, quo absorbeatur animale; verum postquam resurrexerit, in natura sua manebit, Spiritu non indutus³. Eo quod Spiritum Christi exuerit, ipse in summa inopia derelinquetur. Qui autem Spiritum honoraverit et cum puritate in se custodierit, eum in die illa Spiritus Sanctus proteget, siisque homo totus spiritualis, nec nudus invenietur, quemadmodum Apostolus ait : *Atque utinam cum vestiti fuerimus, non nudi inveniamur⁴.* Rursus dicit : *Omnis dormiemus, sed in resurrectione non**

AB] — 10 A om. سے. — 11 B وَدَّ. — 14 A [وَعْدَ]. — 16 A حَدَّةً [وَدَّ]. — Ib. A add. مَدَّ [وَدَّ].
— 17 A حَذَّه. — 24 B [وَعْدَ]. — 26 A وَلَّ.

¹ I Cor. xv, 44, 45. — ² Ib. xv, 49. — ³ Ad verbum *nudas*. — ⁴ II Cor. v, 3.

صلحت : هَذَا أَيْمَر قَبْهُنْتَأْ كَلْفَعْ تَنْتَأْ :
هَذَاقَبْ أَيْمَر نَمْنَأْ مَسْنَنْأْ. مَادْنَنْ
هَنْشَأْ أَيْمَر هَمْنَأْ : هَمْدَأْ : أَمْرَ بَلْخَعْ
رَهَنْأْ هَهَأْ أَيْمَر بَقْنَأْ آنْهَأْ هَقْنَأْ تَلْخَعْ :
رَهَنْأْ هَهَأْ أَيْمَر بَقْنَأْ بَسْلَأْ : هَأْيَمْ بَقْنَأْ
بَقْنَأْ إِنْلَمْهَوْ مَسْنَنْ مَنْ تَعْفَعْ
مَعْنَنْأْ. أَمْكَنْ هَنْنَأْ بَمَحْكَمْ أَيْمَر
هَنْنَأْ بَانْلَمْهَوْ مَسْنَنْ مَنْ تَعْفَعْ
مَعْنَنْأْ : هَلْلَأْ بَلَلَكْلَأْ لَهْ بَقْ لَهْ
تَعْفَنْنَأْ حَمْنَنْنَأْ لَهْ بَقْ لَهْ
فَلَلَّهَ لَهْ. هَكَنْ إِنْلَفْ بَلَلَنْنَهْ بَمَعْنَنْ
مَدْنَنْ : هَهَأْ كَهْ حَمْنَنْهَهْ بَلَلَنْهْ
مَدْنَنْ : بَهَنْنَأْ مَعْنَنْنَأْ لَأْ إِنْلَهْ
حَفَلَهْ بَلَلَكَهْ كَهْ تَعْفَنْنَأْ. أَلَّا مَهَأْ
بَعْرَمَهْ كَهْ حَمْنَنْهَهْ كَهْ كَنْهَكَهْ بَقْ
هَمْنَأْ مَهَنْنَأْ كَهْ نَمْنَأْ بَعْمَهْ كَلْلَأْ
كَهْ كَنْهَهْ بَهَنْنَأْ لَأْ مَعْلَكْسَ كَلْلَأْ
أَسْرَ أَمْدَنْ هَهَأْ مَلْنَنْأْ : بَأْلَهَهْ بَيْ
مَهَلْ بَلْخَعْ لَأْ تَعْلَكْ كَنْهَهْ. مَاهَدْ
أَمْدَنْ : بَقْ تَبَهَرْ أَلَّا كَعْمَهْ كَلْلَأْ لَأْ فَكْ
تَلَسْكَ. مَاهَدْ أَمْدَنْ : بَجَلَبْ لَهَهْ كَنْلَأْ

بِهِلَّا يُنْكَحُ دَلْلَلِ هَلْلَلِ بِهِلْلَلَلَّا
دَلْلَلِ بِهِلْلَلَّا : هَلْلَلِ بِهِلْلَلَّا بِهِلْلَلَّا
هَلْلَلَّا دَلْلَلِ هَلْلَلِ بِهِلْلَلَّا دَلْلَلِ
بِهِلْلَلَّا مَهْلَلِ مُهْلَلِ بِهِلْلَلَّا دَلْلَلَّا بِهِ
بِهِلْلَلَّا : أَلَّا حَمَلَ مَهْلَلِ بِهِلْلَلَّا لَهُ
أَمْلَلِ : بِهِلْلَلَّا لَهُ بِهِلْلَلَّا أَمْلَلِ
بِهِلْلَلَّا بِهِلْلَلَّا لَهُ لَهُ مَهْلَلَّا مَهْلَلَّا
بِهِلْلَلَّا لَهُ لَهُ مَهْلَلَّا لَهُ لَهُ مَهْلَلَّا
بِهِلْلَلَّا لَهُ لَهُ مَهْلَلَّا لَهُ لَهُ مَهْلَلَّا
10 مَهْلَلَّا لَهُ لَهُ مَهْلَلَّا لَهُ لَهُ مَهْلَلَّا
بِهِلْلَلَّا لَهُ لَهُ مَهْلَلَّا لَهُ لَهُ مَهْلَلَّا
لَهُ لَهُ مَهْلَلَّا لَهُ لَهُ مَهْلَلَّا لَهُ لَهُ مَهْلَلَّا
لَهُ لَهُ مَهْلَلَّا لَهُ لَهُ مَهْلَلَّا لَهُ لَهُ مَهْلَلَّا
لَهُ لَهُ مَهْلَلَّا لَهُ لَهُ مَهْلَلَّا لَهُ لَهُ مَهْلَلَّا
15 مَهْلَلَّا لَهُ لَهُ مَهْلَلَّا لَهُ لَهُ مَهْلَلَّا
بِهِلْلَلَّا لَهُ لَهُ مَهْلَلَّا لَهُ لَهُ مَهْلَلَّا
لَهُ لَهُ مَهْلَلَّا لَهُ لَهُ مَهْلَلَّا لَهُ لَهُ مَهْلَلَّا
لَهُ لَهُ مَهْلَلَّا لَهُ لَهُ مَهْلَلَّا لَهُ لَهُ مَهْلَلَّا
لَهُ لَهُ مَهْلَلَّا لَهُ لَهُ مَهْلَلَّا لَهُ لَهُ مَهْلَلَّا
20 مَهْلَلَّا لَهُ لَهُ مَهْلَلَّا لَهُ لَهُ مَهْلَلَّا
بِهِلْلَلَّا لَهُ لَهُ مَهْلَلَّا لَهُ لَهُ مَهْلَلَّا
لَهُ لَهُ مَهْلَلَّا لَهُ لَهُ مَهْلَلَّا لَهُ لَهُ مَهْلَلَّا
لَهُ لَهُ مَهْلَلَّا لَهُ لَهُ مَهْلَلَّا لَهُ لَهُ مَهْلَلَّا
لَهُ لَهُ مَهْلَلَّا لَهُ لَهُ مَهْلَلَّا لَهُ لَهُ مَهْلَلَّا
لَهُ لَهُ مَهْلَلَّا لَهُ لَهُ مَهْلَلَّا لَهُ لَهُ مَهْلَلَّا
25 مَهْلَلَّا لَهُ لَهُ مَهْلَلَّا لَهُ لَهُ مَهْلَلَّا
بِهِلْلَلَّا لَهُ لَهُ مَهْلَلَّا لَهُ لَهُ مَهْلَلَّا
لَهُ لَهُ مَهْلَلَّا لَهُ لَهُ مَهْلَلَّا لَهُ لَهُ مَهْلَلَّا
لَهُ لَهُ مَهْلَلَّا لَهُ لَهُ مَهْلَلَّا لَهُ لَهُ مَهْلَلَّا
أَفْلَلَلَّا مَهْلَلَّا لَهُ لَهُ مَهْلَلَّا

omnes immutabimur¹. Et iterum : *Futurum est ut mortale hoc induat immortale, et corruptibile hoc induat incorruptibile. Cumque mortale hoc induerit immortale, et corruptibile hoc induerit incorruptibile, tunc complebitur sermo qui scriptus est : Absorpta est mors a victoria².* Ait etiam : *Derepente, quasi in ictu oculi, mortui resurgent incorrupti, et nos immutabimur³.* Qui immutabuntur, formam induent Adae caelestis, et fient spiritales; qui vero non immutabuntur, in spiritu animali perseverabunt, in natura pulvrea in qua Adam creatus est; in natura sua permanebunt, in terra inferiore, dum caelestes in caelum rapientur, a Spiritu quem induerint sublati, et regnum sibi ab initio paratum hereditabunt; animales autem corporum suorum pondere in terra consistent, et in *infernum revertentur⁴*, ubi erit *fletus et stridor dentium⁵*.

19. Haec tibi, carissime, dum seribo, mihi met ipsi etiam in memoriam reduco. Propterea virginitatem dilige, partem caelestem, et angelorum consortium. Nihil enim est quod ei possit aequiparari, et in huiusmodi hominibus Christus habitat. *Tempus aestatis advenit, fucus protulit gemmas, et folia prodie-*

AB] — 6 B om. بِهِلَّا. — 9 A om. بِهِلَّا. — 12 A بِهِلَّا. — Ib. A حِلَّلَلِ حِلَّلَلَّا. — 13 B بِهِلَّا. — 21 A لِهِلَّا.

¹ Cor. xv, 51. — ² Ib. xv, 53, 54. — ³ Ib. xv, 52. — ⁴ Ps. ix, 18. — ⁵ Matth. viii, 12.

runt¹; signa quae Salvator tradidit incepunt adimpleri. Ait siquidem: *Surget gens contra gentem, et regnum adversus regnum; erunt fames et pestilentiae, terroresque de caelo*². En haec omnia in diebus nostris eveniunt.

20. Idecirco, quae tibi scripsi lege, tu et fratres monastico instituto devoti, qui virginitatem diligunt. Ab irrisoribus vero caveto. In eo enim qui fratrem illudit aut cavillatur, sermo completur in Evangelio conscriptus, quando scilicet voluit Dominus rationem ab avaris et pharisaeis reposcere. Scriptum est autem: *Quoniam pecuniam diligebant, deridebant eum*³. Ita et nunc quicumque rebus istis non assentiantur, similiter derident. Lege igitur et disce; lectioni intende atque actioni; sitque lex Domini meditatio tua omni tempore⁴. Cumque epistolam hanc legeris, per vitam tuam te obtestor, carissime, surge et ora, et in precibus tuis, mei peccatoris memento.

Explicit Demonstratio de Monachis.

AB] — 8 A add. *et sanctitatem [Leviticus]* [لإسماعيل]. — Ib. A *مَعْصِيَة* — 9 A *نَعْمَانٌ* — 10 A *صَاحِبِيَّة* — 11 A *أَيْدِيَة* — 12 A *صَاحِبِيَّة* [صَاحِبِيَّة] — 13 A *صَاحِبِيَّة* [صَاحِبِيَّة] — 14 A *صَاحِبِيَّة* [صَاحِبِيَّة] — 15 A *صَاحِبِيَّة* [صَاحِبِيَّة] — 16 A *صَاحِبِيَّة* [صَاحِبِيَّة] — 17 A *صَاحِبِيَّة* [صَاحِبِيَّة] — 18 A *صَاحِبِيَّة* [صَاحِبِيَّة] — 19 A *صَاحِبِيَّة* [صَاحِبِيَّة] — 20 A *mei studii* [الجهات] [صَاحِبِيَّة].

¹ Matth. xxiv, 32. Cantic. ii, 12, 13. — ² Luc. xxi, 10,11. — ³ Luc. XVI, 14. — ⁴ Ps. i, 2.

